Az Európai Unió
Hivatalos Lapja

C 270

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

62. évfolyam

2019. augusztus 12.

Tartalom

IV *Tájékoztatások*

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Az Európai Unió Bírósága

2019/C 270/01 Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 1

V *Hirdetmények*

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

Bíróság

2019/C 270/02 C-458/15. sz. ügy: A Bíróság (ötödik tanács) 2019. június 20-i ítélete (a Landgericht Saarbrücken [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) –K. P. elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal — Közös kül- és biztonságpolitika — Terrorizmus elleni küzdelem — Egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott korlátozó intézkedések — A pénzeszközök befagyasztása — 2001/931/KKBP közös álláspont — Az 1. cikk (4) és (6) bekezdése — 2580/2001/EK rendelet — A 2. cikk (3) bekezdése — Valamely szervezetnek a terrorcselekményekben részt vevő személyek, csoportok és szervezetek listáján való fenntartására vonatkozó tanácsi határozat — Érvényesség) 2

2019/C 270/03 C-612/16. sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2019. június 19-i ítélete (a First-tier Tribunal [Tax Chamber] [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — C & J Clark International Ltd kontra Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Előzetes döntéshozatal — Dömpingellenes vámok — A Bíróság érvénytelenséget megállapító ítéletének kihirdetését követően a dömpingellenes vámok ismételt kivetéséről szóló rendeletek értelmezése és érvényessége — Jogalap — A visszaható hatály tilalma — Elévülés) 3

HU

2019/C 270/04 C-591/17. sz. ügy: A Bíróság (nagytanács) 2019. június 18-i ítélete — Osztrák Köztársaság kontra Németországi Szövetségi Köztársaság (Tagállami kötelezettségszegés — EUMSZ 18., EUMSZ 34., EUMSZ 56. és EUMSZ 92. cikk — A személygépkocsikra infrastruktúra-használati díjat kivető tagállami szabályozás — Olyan helyzet, amelyben az e tagállamban nyilvántartásba vett járművek üzembentartói az e díjnak megfelelő összegű gépjárműadó-mentességben részesülnek) 4

2019/C 270/05 C-607/17. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2019. június 19-i ítélete (a Högsta förvaltningsdomstolen [Svédország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Skatteverket kontra Memira Holding AB (Előzetes döntéshozatal — Társasági adó — Cégcsoport — Letelepedés szabadsága — Külföldi illetőségű leányvállalat veszteségeinek levonása — A „végleges veszteségek" fogalma — A leányvállalat anyavállalattal való egyesülése — A leányvállalat illetősége szerinti államnak a levonást egyesülés keretében csak a veszteséget felhalmozó jogalany részére engedélyező jogszabálya). 5

2019/C 270/06 C-608/17. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2019. június 19-i ítélete (a Högsta förvaltningsdomstolen [Svédország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Skatteverket kontra Holmen AB (Előzetes döntéshozatal — Társasági adó — Cégcsoport — Letelepedés szabadsága — Külföldi illetőségű leányvállalat veszteségeinek levonása — A „végleges veszteség" fogalma — Közvetett leányvállalatra történő alkalmazás — Az anyavállalat illetősége szerinti tagállamnak a leányvállalatban fennálló közvetlen részesedést előíró jogszabálya — A leányvállalat illetősége szerinti tagállamnak a veszteségek beszámítását korlátozó és azt a felszámolás évében megtiltó jogszabálya) 6

2019/C 270/07 C-660/17. P. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2019. június 19-i ítélete — RF kontra Európai Bizottság (Fellebbezés — Megsemmisítés iránti kereset — A keresetlevél faxkészüléken keresztül történő megküldése — A keresetlevél eredeti példányának a határidő lejártát követő benyújtása a Törvényszék Hivatalához — A postai kézbesítés késedelme — A „vis maior vagy előre nem látható körülmény" fogalma) 7

2019/C 270/08 C-682/17. sz. ügy: A Bíróság (ötödik tanács) 2019. június 20-i ítélete (a Verwaltungsgericht Berlin [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH kontra Bundesrepublik Deutschland (Előzetes döntéshozatal — Környezet — 2003/87/EK irányelv — Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszere — Földgázfeldolgozó létesítmény — Kénkinyerés — „Claus-eljárás"— Mellékberendezésben történő villamosenergia-termelés — Hőtermelés — Inherens szén-dioxid(CO_2)-kibocsátás — A 2. cikk (1) bekezdése — Hatály — I. melléklet — „Tüzelőanyagok égetésére" irányuló tevékenység — A 3. cikk u) pontja — A „villamosenergia-termelő" fogalma — A 10a. cikk (3) és (4) bekezdése — A kibocsátási egységek harmonizált ingyenes kiosztásának átmeneti rendszere — A 2011/278/EU határozat — Hatály — A 3. cikk c) pontja — A „hő-referenciaértékkel rendelkező létesítményrész" fogalma) 7

2019/C 270/09 C-1/18. sz. ügy: A Bíróság (ötödik tanács) 2019. június 20-i ítélete (az Augstākā tiesa [Lettország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — „Oribalt Rīga" SIA, korábban „Oriola Rīga" SIA kontra Valsts ieņēmumu dienests (Előzetes döntéshozatal — Vámunió — 2913/92/EGK rendelet — A 30. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontja — 2454/93/EGK rendelet — A 152. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja — Az áruk vámértékének meghatározása — A „hasonló áruk" fogalma — Gyógyszerek — A szóban forgó gyógyszer gazdasági értékét esetlegesen befolyásoló valamennyi tényező figyelembevétele — 90 napos határidő, amelyen belül az importált árukat az Európai Unión belül értékesíteni kell — Szigorú határidő — A kereskedelmi engedmények figyelembevételének hiánya) 8

2019/C 270/10 C-41/18. sz. ügy: A Bíróság (negyedik tanács) 2019. június 19-i ítélete (a Tribunale Amministrativo Regionale della Campania [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Meca Srl kontra Comune di Napoli (Előzetes döntéshozatal — Közbeszerzési szerződések — 2014/24/EU irányelv — Az 57. cikk (4) bekezdésének c) és g) pontja — Közbeszerzési szerződések odaítélése — Közbeszerzési eljárásban való részvétel kizárásának fakultatív okai — A gazdasági szereplő megbízhatóságát kérdésessé tévő súlyos szakmai kötelezettségszegés — Korábbi szerződés felmondása a teljesítése során elkövetett kötelezettségszegések miatt — Bírósághoz benyújtott kereset, amely a bírósági eljárás lezárásáig meggátolja az ajánlatkérő hatóságot abban, hogy értékelje a szerződésszegést) . . 9

2019/C 270/11 C-72/18. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2019. június 20-i ítélete (a Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Daniel Ustariz Aróstegui kontra Departamento de Educación del Gobierno de Navarra (Előzetes döntéshozatal — Szociálpolitika — 1999/70/EK irányelv — Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás — A 4. szakasz 1. pontja — A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve — Közoktatás — Nemzeti szabályozás, amely kizárólag a határozatlan idejű munkaszerződés keretében, kinevezett köztisztviselőként foglalkoztatott oktatókat részesíti illetménykiegészítésben — A közszféra szerződéses alkalmazottjaként határozott idejű munkaszerződés keretében foglalkoztatott oktatók kizárása — Az „objektív okok" fogalma — A köztisztviselői jogállás jellemzői) 10

2019/C 270/12 C-100/18. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2019. június 20-i ítélete (a Tribunal Supremo [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Línea Directa Aseguradora SA kontra Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (Előzetes döntéshozatal — Gépjármű-felelősségbiztosítás — 2009/103/EK irányelv — A 3. cikk első bekezdése — „A gépjármű forgalomban való részvételének" fogalma — Ingatlan magángarázsában parkoló gépjárműből eredő tűzesettel ezen ingatlanban okozott anyagi kár — Kötelező biztosítási fedezet)..... 11

2019/C 270/13 C-291/18. sz. ügy: A Bíróság (harmadik tanács) 2019. június 20-i ítélete (a Curtea de Apel București [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Grup Servicii Petroliere SA kontra Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Előzetes döntéshozatal — Közös hozzáadottértékadó-rendszer [héa] — 2006/112/EK irányelv — A 148. cikk a) és c) pontja — A nemzetközi árufuvarozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó adómentesség — Nyílt tengeri önemelő fúrótorony értékesítése — A „nyílt tengeren közlekedő hajó" fogalma — Hatály)..... 12

2019/C 270/14 C-404/18. sz. ügy: A Bíróság (harmadik tanács) 2019. június 20-i ítélete (az Arbeidsrechtbank Antwerpen [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Tine Vandenbon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen kontra WTG Retail BVBA (Előzetes döntéshozatal — Szociálpolitika — 2006/54/EK irányelv — Férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód — Munkavállalás és munkafeltételek — 24. cikk — A megtorló intézkedésekkel szembeni védelem — Valamely pályázónak a terhessége miatti elutasítása — Az e pályázó érdekében fellépő munkavállaló — A munkavállaló elbocsátása) 12

2019/C 270/15 C-313/19. sz. ügy: A Törvényszék (első tanács) T-125/18. sz., Associazione GranoSalus kontra Bizottság ügyben 2019. február 14-én hozott ítélete ellen az Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) által 2019. április 15-én benyújtott fellebbezés 13

2019/C 270/16 C-336/19. sz. ügy: A Grondwettelijk Hof (Belgium) által 2019. április 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Centraal Israëlitisch Consistorie van Belgiëés társai, Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België és társai, Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW és társai, beavatkozó: LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Poultry BVBA és társai, Centraal Israëlitisch Consistorie van België és társai, Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA) 15

2019/C 270/17 C-360/19. sz. ügy: A College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Hollandia) által 2019. május 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Crown Van Gelder BV/Autoriteit Consument en Markt 16

2019/C 270/18 C-361/19. sz. ügy: A College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Hollandia) által 2019. május 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — De Ruiter vof kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit 17

2019/C 270/19 C-372/19. sz. ügy: Az Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgium) által 2019. május 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) kontra Weareone.World BVBA, Wecandance NV 17

2019/C 270/20 C-384/19. sz. ügy: 2019. május 16-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Spanyol Királyság..... 18

2019/C 270/21 C-387/19. sz. ügy: A Raad van State (Belgium) által 2019. május 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel kontra Vlaams Gewest 19

2019/C 270/22 C-388/19. sz. ügy: A Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arnitragem Administrativa — CAAD) (Portugália) által 2019.május 17- én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — MK kontra Autoridade Tributária e Aduaneira 20

2019/C 270/23 C-392/19. sz. ügy: A Bundesgerichtshof (Németország) által 2019. május 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — VG Bild-Kunst kontra Stiftung Preußischer Kulturbesitz 20

2019/C 270/24 C-401/19. sz. ügy: 2019. május 24-én benyújtott kereset — Lengyel Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa 21

2019/C 270/25 C-403/19. sz. ügy: A Conseil d'État (Franciaország) által 2019. május 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Société Générale SA kontra Ministre de l'Action et des Comptes publics 22

2019/C 270/26 C-437/19. sz. ügy: A Cour administrative (Luxemburg) által 2019. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — État du Grand-duché de Luxembourg kontra L 23

2019/C 270/27 C-441/19. sz. ügy: A 's-Hertogenbosch-ban eljáró Rechtbank Den Haag (Hollandia) által 2019. június 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — TQ kontra Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid 24

2019/C 270/28 C-445/19. sz. ügy: Az Østre Landsret (Dánia) által 2019. június 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Viasat Broadcasting UK Ltd kontra TV 2/Danmark A/S, Dán Királyság 24

2019/C 270/29 C-475/19. P. sz. ügy: A Törvényszék (első tanács) T-229/17. sz., Németországi Szövetségi Köztársaság kontra Európai Bizottság ügyben 2019. április 10-én hozott ítélete ellen a Németországi Szövetségi Köztársaság által 2019. június 20-án benyújtott fellebbezés 25

2019/C 270/30 C-498/19. P. sz. ügy: A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-530/18. sz., Románia kontra Bizottság ügyben 2019. április 30-án hozott végzése ellen Románia által 2019. június 27-én benyújtott fellebbezés 27

Törvényszék

2019/C 270/31 T-488/18. sz. ügy: 2019. június 17-én benyújtott kereset — XC kontra Bizottság 29

2019/C 270/32 T-236/19. sz. ügy: 2019. április 8-án benyújtott kereset — Le Comité de Douzelage de Houffalize kontra Bizottság és EACEA 30

2019/C 270/33 T-297/19. sz. ügy: 2019. május 6-án benyújtott kereset — Dragomir kontra Bizottság 31

2019/C 270/34 T-330/19. sz. ügy: 2019. május 31-én benyújtott kereset — PNB Banka és társai kontra EKB 32

2019/C 270/35 T-344/19. sz. ügy: 2019. június 10-én benyújtott kereset — Front Polisario kontra Tanács 33

2019/C 270/36 T-356/19. sz. ügy: 2019. június 12-én benyújtott kereset — Front Polisario kontra Tanács 35

2019/C 270/37	T-358/19. sz. ügy: 2019. június 13-án benyújtott kereset — Groupe Canal + kontra Bizottság	35
2019/C 270/38	T-367/19. sz. ügy: 2019. június 19-én benyújtott kereset — Camerin kontra Bizottság	36
2019/C 270/39	T-368/19. sz. ügy: 2019. június 18-án benyújtott kereset — Datenlotsen Informationssysteme kontra Bizottság	37
2019/C 270/40	T-375/19. sz. ügy: 2019. június 20-án benyújtott kereset — Pisoni kontra Parlament	39
2019/C 270/41	T-377/19. sz. ügy: 2019. június 21-én benyújtott kereset — Topcart kontra EUIPO — Carl International (TC CARL)	39
2019/C 270/42	T-378/19. sz. ügy: 2019. június 21-én benyújtott kereset — Topcart ontra EUIPO — Carl International (TC CARL)	40
2019/C 270/43	T-379/19. sz. ügy: 2019. június 21-én benyújtott kereset — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation kontra EUIPO (Serviceplan)	41
2019/C 270/44	T-380/19. sz. ügy: 2019. június 21-én benyújtott kereset — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation kontra EUIPO (Serviceplan Solutions)	42
2019/C 270/45	T-381/19. sz. ügy: 2019. június 21-én benyújtott kereset — adp Gauselmann kontra EUIPO — Gameloft (City Mania)	43
2019/C 270/46	T-382/19. sz. ügy: 2019. június 25-én benyújtott kereset — Turk Hava Yollari kontra EUIPO — Sky (skylife)	44
2019/C 270/47	T-383/19. sz. ügy: 2019. június 21-én benyújtott kereset — CI és társai kontra Parlament és Tanács	45
2019/C 270/48	T-385/19. sz. ügy: 2019. június 25-án benyújtott kereset — Mazzone kontra Parlament	46
2019/C 270/49	T-388/19. sz. ügy: 2019. június 28-án benyújtott kereset — Puigdemont i Casamajó és Comín i Oliveres kontra Parlament	47
2019/C 270/50	T-389/19. sz. ügy: 2019. június 27-én benyújtott kereset — Coppo Gavazzi kontra Parlament	48
2019/C 270/51	T-390/19. sz. ügy: 2019. június 27-én benyújtott kereset — Muscardini kontra Parlament	50
2019/C 270/52	T-391/19. sz. ügy: 2019. június 27-én benyújtott kereset — Vinci kontra Parlament	50
2019/C 270/53	T-392/19. sz. ügy: 2019. június 27-én benyújtott kereset — Mantovani kontra Parlament	51
2019/C 270/54	T-400/19. sz. ügy: 2019. június 28-án benyújtott kereset — Iccrea Banca kontra ESZT	52

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*

(2019/C 270/01)

Utolsó kiadvány

HL C 263., 2019.8.5.

Korábbi közzétételek

HL C 255., 2019.7.29.

HL C 246., 2019.7.22.

HL C 238., 2019.7.15.

HL C 230., 2019.7.8.

HL C 220., 2019.7.1.

HL C 213., 2019.6.24.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Bíróság (ötödik tanács) 2019. június 20-i ítélete (a Landgericht Saarbrücken [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) –K. P. elleni büntetőeljárás

(C-458/15. sz. ügy) ([1])

(Előzetes döntéshozatal — Közös kül- és biztonságpolitika — Terrorizmus elleni küzdelem — Egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott korlátozó intézkedések — A pénzeszközök befagyasztása — 2001/931/KKBP közös álláspont — Az 1. cikk (4) és (6) bekezdése — 2580/2001/EK rendelet — A 2. cikk (3) bekezdése — Valamely szervezetnek a terrorcselekményekben részt vevő személyek, csoportok és szervezetek listáján való fenntartására vonatkozó tanácsi határozat — Érvényesség)

(2019/C 270/02)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Saarbrücken

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

K. P.

Rendelkező rész

1) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés vizsgálata nem tárt fel olyan tényezőt, amely érintené a következő határozatok érvényességét:

— a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, és a 2006/379/EK és a 2006/1008/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. június 28-i 2007/445/EK tanácsi határozat;

— a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2007/445/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. december 20-i 2007/868/EK tanácsi határozat;

— a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2007/868/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. július 15-i 2008/583/EK tanácsi határozat, és

— a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2008/583/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 26-i 2009/62/EK tanácsi határozat.

2) A terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2009/62/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. június 15-i 501/2009/EK tanácsi rendelet érvénytelen abban a részében, amelyben az előírta a Tigres de libération de l'Eelam tamoulnak a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló, 2001. december 27-i 2580/2001/EK rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében előírt listán való fenntartását.

([1]) HL C 354., 2015.10.26

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2019. június 19-i ítélete (a First-tier Tribunal [Tax Chamber] [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — C & J Clark International Ltd kontra Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(C-612/16. sz. ügy) ([1])

(Előzetes döntéshozatal — Dömpingellenes vámok — A Bíróság érvénytelenséget megállapító ítéletének kihirdetését követően a dömpingellenes vámok ismételt kivetéséről szóló rendeletek értelmezése és érvényessége — Jogalap — A visszaható hatály tilalma — Elévülés)

(2019/C 270/03)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Az alapeljárás felei

Felperes: C & J Clark International Ltd

Alperes: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Rendelkező rész

1) A Bíróság elé terjesztett, érvényességgel kapcsolatos kérdések vizsgálata nem tárt fel semmiféle olyan elemet, amely befolyásolhatná a Kínai Népköztársaságból származó és a Buckinghan Shoe Mfg Co., Ltd., a Buildyet Shoes Mfg., a DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, a Dongguan Stella Footwear Co. Ltd, a Dongguan Taiway Sports Goods Limited, a Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., a Jianle Footwear Industrial, a Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, a Synfort Shoes Co. Ltd., a Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., a Wei Hao Shoe Co. Ltd., a Wei Hua Shoe Co. Ltd., a Win Profile Industries Ltd által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint az Európai Unió Bírósága C-659/13. és C-34/14. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletének végrehajtásáról szóló, 2016. augusztus 18-i (EU) 2016/1395 bizottsági végrehajtási rendelet érvényességét és a Vietnamból származó és a Best Royal Co. Ltd, a Lac Cuong Footwear Co., Ltd, a Lac Ty Co., Ltd, a Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), a VMC Royal Co Ltd, a Freetrend Industrial Ltd és a vele kapcsolatban álló Freetrend Industrial A

(Vietnam) Co, Ltd, a Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, a General Shoes Ltd, a Golden Star Co, Ltd, a Golden Top Company Co., Ltd, a Kingmaker Footwear Co. Ltd, a Tripos Enterprise Inc., a Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint a Bíróság által a C-659/13. és C-34/14. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet végrehajtásáról szóló, 2016. szeptember 13-i (EU) 2016/1647 bizottsági végrehajtási rendelet érvényességét.

2) A 2000. november 16-i 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 221. cikkének (3) bekezdésében előírt elévülési szabályozás alkalmazandó a jelen ítélet rendelkező részének 1. pontjában említett végrehajtási rendeletekkel kivetett dömpingellenes vámok beszedésére.

([1]) HL C 38., 2017.2.6.

A Bíróság (nagytanács) 2019. június 18-i ítélete — Osztrák Köztársaság kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-591/17. sz. ügy) ([1])

(Tagállami kötelezettségszegés — EUMSZ 18., EUMSZ 34., EUMSZ 56. és EUMSZ 92. cikk — A személygépkocsikra infrastruktúra-használati díjat kivető tagállami szabályozás — Olyan helyzet, amelyben az e tagállamban nyilvántartásba vett járművek üzembentartói az e díjnak megfelelő összegű gépjárműadó-mentességben részesülnek)

(2019/C 270/04)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Osztrák Köztársaság (képviselők: G. Hesse, J. Schmoll és C. Drexel meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: T. Henze és S. Eisenberg meghatalmazottak, segítőjük: C. Hillgruber Rechtsanwalt)

A felperest támogató beavatkozó: Holland Királyság (képviselők: J. Langer, J. M. Hoogveld és M. Bulterman meghatalmazottak)

Az alperest támogató beavatkozó: Dán Királyság (képviselők: Nymann-Lindegren és M. Wolff meghatalmazottak)

Rendelkező rész

1) A Németországi Szövetségi Köztársaság — mivel személygépkocsikat terhelő infrastruktúra-használati díjat vezetett be, és ezzel egy időben a Németországban nyilvántartásba vett járművek üzembentartói javára legalább a befizetett díjjal egyenértékű gépjárműadó-mentességet biztosított — nem teljesítette az EUMSZ 18., EUMSZ 34., EUMSZ 56. és EUMSZ 92. cikkből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A Németországi Szövetségi Köztársaság köteles viselni az Osztrák Köztársaság részéről felmerült költségek háromnegyedét, és maga viseli saját költségeit.

4) Az Osztrák Köztársaság maga viseli saját költségeinek egynegyedét.

5) A Holland Királyság és a Dán Királyság maga viseli saját költségeit.

(1) HL C 402., 2017.11.27

A Bíróság (első tanács) 2019. június 19-i ítélete (a Högsta förvaltningsdomstolen [Svédország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Skatteverket kontra Memira Holding AB

(C-607/17. sz. ügy) (1)

(Előzetes döntéshozatal — Társasági adó — Cégcsoport — Letelepedés szabadsága — Külföldi illetőségű leányvállalat veszteségeinek levonása — A „végleges veszteségek" fogalma — A leányvállalat anyavállalattal való egyesülése — A leányvállalat illetősége szerinti államnak a levonást egyesülés keretében csak a veszteséget felhalmozó jogalany részére engedélyező jogszabálya)

(2019/C 270/05)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Högsta förvaltningsdomstolen

Az alapeljárás felei

Felperes: Skatteverket

Alperes: Memira Holding AB

Rendelkező rész

1) Valamely külföldi illetőségű leányvállalat veszteségeinek a 2005. december 13-i Marks & Spencer ítélet (C-446/03, EU:C:2005:763) 55. pontja értelmében vett végleges jellegének értékelése szempontjából az a körülmény, hogy a leányvállalat székhelye szerinti tagállam egyesülés esetén nem teszi lehetővé egy társaság veszteségeinek egy másik jogalanyra történő átruházását, noha ilyen átruházásról az anyavállalat székhelye szerinti tagállam a belföldi illetőségű vállalkozások egyesülése esetén rendelkezik, nem döntő jelentőségű, kivéve ha az anyavállalat bizonyítja, hogy lehetetlen számára e veszteségek felhasználása oly módon, különösen átruházás útján, hogy azokat harmadik fél adójogi szempontból a következő adózási időszakokban figyelembe vegye.

2) Amennyiben az első kérdésben említett körülmény relevánssá válik, nincs jelentősége annak a ténynek, hogy abban az időpontban a leányvállalat székhelye szerinti tagállamban nem létezik olyan más jogalany, amely e veszteségeket egyesülés esetén levonhatta volna, ha ilyen levonás engedélyezett lett volna.

(1) HL C 5., 2018.1.8.

A Bíróság (első tanács) 2019. június 19-i ítélete (a Högsta förvaltningsdomstolen [Svédország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Skatteverket kontra Holmen AB

(C-608/17. sz. ügy) ([1])

(Előzetes döntéshozatal — Társasági adó — Cégcsoport — Letelepedés szabadsága — Külföldi illetőségű leányvállalat veszteségeinek levonása — A „végleges veszteség" fogalma — Közvetett leányvállalatra történő alkalmazás — Az anyavállalat illetősége szerinti tagállamnak a leányvállalatban fennálló közvetlen részesedést előíró jogszabálya — A leányvállalat illetősége szerinti tagállamnak a veszteségek beszámítását korlátozó és azt a felszámolás évében megtiltó jogszabálya)

(2019/C 270/06)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Högsta förvaltningsdomstolen

Az alapeljárás felei

Felperes: Skatteverket

Alperes: Holmen AB

Rendelkező rész

1) A külföldi illetőségű leányvállalat végleges veszteségeinek a 2005. december 13-i Marks & Spencer ítélet (C-446/03, EU:C:2005:763) 55. pontja szerinti fogalma nem alkalmazandó a közvetett leányvállalatra, kivéve ha a cégcsoportkedvezményt kérő anyavállalat és a véglegesnek tekinthető veszteségeket felhalmozó közvetett leányvállalat között elhelyezkedő valamennyi köztes társaság ugyanabban a tagállamban rendelkezik székhellyel.

2) A valamely külföldi illetőségű leányvállalat veszteségeinek a 2005. december 13-i Marks & Spencer ítélet (C-446/03, EU:C:2005:763) 55. pontjának értelmében vett végleges jellegének megállapítása során az a körülmény, hogy az a tagállam, amelyben a leányvállalat székhellyel rendelkezik, nem teszi lehetővé valamely társaság veszteségeinek egy másik adóalany részére a felszámolás évében történő átruházását, nem döntő jelentőségű, kivéve ha az anyavállalat bizonyítja, hogy nincs lehetősége e veszteségek felhasználására oly módon, hogy többek között átruházás révén azokat egy harmadik személy a jövőbeli adózási időszakok tekintetében figyelembe vegye.

3) Abban a feltételezett helyzetben, ha az e rendelkező rész 2. pontjában említett körülmény relevánssá válik, nincs jelentősége annak, hogy a véglegesnek minősíthető veszteségeket felhalmozó leányvállalat székhelye szerinti állam szabályozása milyen mértékben járt azzal a következménnyel, hogy a veszteségek egy részét nem lehetett a veszteséges leányvállalat vagy az ugyanazon cégcsoport részét képező más jogalany folyó nyereségébe beszámítani.

([1]) HL C 5., 2018.1.8.

A Bíróság (első tanács) 2019. június 19-i ítélete — RF kontra Európai Bizottság

(C-660/17. P. sz. ügy) ([1])

(Fellebbezés — Megsemmisítés iránti kereset — A keresetlevél faxkészüléken keresztül történő megküldése — A keresetlevél eredeti példányának a határidő lejártát követő benyújtása a Törvényszék Hivatalához — A postai kézbesítés késedelme — A „vis maior vagy előre nem látható körülmény" fogalma)

(2019/C 270/07)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Fellebbező: RF (képviselő: K. Komar-Komarowski, radca prawny)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: J. Szczodrowski, G. Meessen és I. Rogalski meghatalmazottak)

Rendelkező rész

1) A Bíróság az új bizonyítékok elfogadására irányuló kérelmet elutasítja.

2) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

3) A Bíróság az RF-et kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

([1]) HL C 190., 2018.6.4

A Bíróság (ötödik tanács) 2019. június 20-i ítélete (a Verwaltungsgericht Berlin [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-682/17. sz. ügy) ([1])

(Előzetes döntéshozatal — Környezet — 2003/87/EK irányelv — Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszere — Földgázfeldolgozó létesítmény — Kénkinyerés — „Claus-eljárás" — Mellékberendezésben történő villamosenergia-termelés — Hőtermelés — Inherens szén-dioxid(CO_2)-kibocsátás — A 2. cikk (1) bekezdése — Hatály — I. melléklet — „Tüzelőanyagok égetésére" irányuló tevékenység — A 3. cikk u) pontja — A „villamosenergia-termelő" fogalma — A 10a. cikk (3) és (4) bekezdése — A kibocsátási egységek harmonizált ingyenes kiosztásának átmeneti rendszere — A 2011/278/EU határozat — Hatály — A 3. cikk c) pontja — A „hő-referenciaértékkel rendelkező létesítményrész" fogalma)

(2019/C 270/08)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Berlin

Az alapeljárás felei

Felperes: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Rendelkező rész

1) A 2009. április 23-i 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87 európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének u) pontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan létesítményt, mint amilyenről az alapeljárásban szó van, amely az ezen irányelv I. melléklete szerinti „20 [megawattot (MW)] meghaladó teljes bemenő hőteljesítménnyel [rendelkező létesítményekben történő tüzelőanyag-égetési tevékenysége]" keretében elsősorban a saját szükségletei ellátására termel villamos energiát, e rendelkezés értelmében „villamosenergia-termelőnek" kell minősíteni abban az esetben, ha ez a létesítmény egyrészt egyidejűleg olyan anyagot is gyárt, amely nem tartozik e melléklet hatálya alá, másrészt pedig a termelt villamos energia bizonyos — adott esetben csekély — részét ellenérték fejében, folyamatosan átadja a közcélú villamos hálózat számára, amelyhez az említett létesítménynek műszaki okokból állandó jelleggel kell csatlakoznia.

2) A kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87 irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat 3. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan létesítmény, mint amilyenről az alapeljárásban szó van, amennyiben a 2003/87 irányelv 3. cikkének u) pontja értelmében „villamosenergia-termelőnek" minősül, nem jogosult arra, hogy az ezen irányelv I. melléklete szerinti, „20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítménnyel [rendelkező létesítményekben történő tüzelőanyag-égetési tevékenysége]" keretében termelt hő alapján ingyenesen kiosztandó kibocsátási egységeket kapjon abban az esetben, ha az ilyen hőt a villamosenergia-termeléstől eltérő célokra használják fel, mivel az ilyen létesítmény nem felel meg az említett irányelv 10a. cikkének (4) és (8) bekezdésében foglalt feltételeknek.

([1]) HL C 112., 2018.3.26

A Bíróság (ötödik tanács) 2019. június 20-i ítélete (az Augstākā tiesa [Lettország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — „Oribalt Rīga" SIA, korábban „Oriola Rīga" SIA kontra Valsts ieņēmumu dienests

(C-1/18. sz. ügy) ([1])

(Előzetes döntéshozatal — Vámunió — 2913/92/EGK rendelet — A 30. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontja — 2454/93/EGK rendelet — A 152. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja — Az áruk vámértékének meghatározása — A „hasonló áruk" fogalma — Gyógyszerek — A szóban forgó gyógyszer gazdasági értékét esetlegesen befolyásoló valamennyi tényező figyelembevétele — 90 napos határidő, amelyen belül az importált árukat az Európai Unión belül értékesíteni kell — Szigorú határidő — A kereskedelmi engedmények figyelembevételének hiánya)

(2019/C 270/09)

Az eljárás nyelve: lett

A kérdést előterjesztő bíróság

Augstākā tiesa

Az alapeljárás felei

Felperes: „Oribalt Rīga" SIA, korábban „Oriola Rīga" SIA

Alperes: Valsts ieņēmumu dienests

Rendelkező rész

1) Az 1996. december 19-i 82/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 30. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy amennyiben az áruk — amilyenek az alapeljárásban szóban forgó gyógyszerek — vámértékét az e rendelkezés szerinti következtetéses módszerrel számítják ki, a „hasonló áruk" azonosítása érdekében a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak figyelembe kell vennie valamennyi releváns tényezőt, így ezen áruk összetevőit és azt is, hogy a hatásukat illetően felválthatóake egymással, illetve hogy a kereskedelemben egymást kölcsönösen helyettesítik-e, és ennek érdekében részletes értékelést kell folytatnia, figyelembe véve minden olyan tényezőt, amely befolyásolhatja az említett áruk tényleges gazdasági értékét, beleértve az importált áru és a gyártója piaci helyzetét is.

2) A 2913/92 rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 152. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az importált áruk egységárának a 82/97 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 30. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti meghatározásakor a 2454/93 rendelet 152. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt 90 napos határidő, amelyen belül az importált árukat az Európai Unióban értékesíteni kell, szigorú határidőnek minősül.

3) A 82/97 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 30. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az importált áruk vámértékének az e rendelkezés szerinti kiszámítása során nem vehetők figyelembe az áruk értékesítési árával kapcsolatos engedmények.

([1]) HL C 104., 2018.3.19.

A Bíróság (negyedik tanács) 2019. június 19-i ítélete (a Tribunale Amministrativo Regionale della Campania [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Meca Srl kontra Comune di Napoli

(C-41/18. sz. ügy) ([1])

(Előzetes döntéshozatal — Közbeszerzési szerződések — 2014/24/EU irányelv — Az 57. cikk (4) bekezdésének c) és g) pontja — Közbeszerzési szerződések odaítélése — Közbeszerzési eljárásban való részvétel kizárásának fakultatív okai — A gazdasági szereplő megbízhatóságát kérdésessé tévő súlyos szakmai kötelezettségszegés — Korábbi szerződés felmondása a teljesítése során elkövetett kötelezettségszegések miatt — Bírósághoz benyújtott kereset, amely a bírósági eljárás lezárásáig meggátolja az ajánlatkérő hatóságot abban, hogy értékelje a szerződésszegést)

(2019/C 270/10)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Az alapeljárás felei

Felperes: Meca Srl

Alperes: Comune di Napoli

Az eljárásban részt vesz: Sirio Srl

Rendelkező rész

A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 57. cikke (4) bekezdésének c) és g) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás, amelynek értelmében egy olyan, valamely ajánlatkérő hatóság által hozott határozattal szemben bírósághoz benyújtott kereset, amely határozatban a teljesítés során bekövetkezett súlyos kötelezettségszegések okán felmondásra kerül egy közbeszerzési szerződés, meggátolja az új ajánlattételi felhívást közzétevő ajánlatkérő hatóságot abban, hogy az ajánlattevők kiválasztásának szakaszában bármely módon értékelje az e felmondás által érintett gazdasági szereplő megbízhatóságát.

([1]) HL C 142., 2018.4.23

A Bíróság (második tanács) 2019. június 20-i ítélete (a Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Daniel Ustariz Aróstegui kontra Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(C-72/18. sz. ügy) ([1])

(Előzetes döntéshozatal — Szociálpolitika — 1999/70/EK irányelv — Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás — A 4. szakasz 1. pontja — A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve — Közoktatás — Nemzeti szabályozás, amely kizárólag a határozatlan idejű munkaszerződés keretében, kinevezett köztisztviselőként foglalkoztatott oktatókat részesíti illetménykiegészítésben — A közszféra szerződéses alkalmazottjaként határozott idejű munkaszerződés keretében foglalkoztatott oktatók kizárása — Az „objektív okok" fogalma — A köztisztviselői jogállás jellemzői)

(2019/C 270/11)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Pamplona

Az alapeljárás felei

Felperes: Daniel Ustariz Aróstegui

Alperes: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Rendelkező rész

Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv mellékletét képező, 1999. március 18-án megkötött, a határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló keretmegállapodás 4. szakaszának 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amilyen az alapügyben szerepel, és amely az illetménykiegészítésben való részesülést a határozatlan idejű munkaszerződés keretében, kinevezett köztisztviselőként foglalkoztatott oktatóknak tartja fenn, kizárva különösen a közszolgálat szerződéses alkalmazottjaként határozott idejű munkaszerződés keretében foglalkoztatott oktatókat, amennyiben az említett kiegészítés folyósításának egyetlen feltétele meghatározott szolgálati idő eltöltése.

([1]) HL C 161., 2018.5.7

A Bíróság (második tanács) 2019. június 20-i ítélete (a Tribunal Supremo [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Línea Directa Aseguradora SA kontra Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(C-100/18. sz. ügy) ([1])

(Előzetes döntéshozatal — Gépjármű-felelősségbiztosítás — 2009/103/EK irányelv — A 3. cikk első bekezdése — „A gépjármű forgalomban való részvételének" fogalma — Ingatlan magángarázsában parkoló gépjárműből eredő tűzesettel ezen ingatlanban okozott anyagi kár — Kötelező biztosítási fedezet)

(2019/C 270/12)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Supremo

Az alapeljárás felei

Felperes: Línea Directa Aseguradora SA

Alperes: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Rendelkező rész

A gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének első bekezdését akként kell értelmezni, hogy „a gépjármű forgalomban való részvétele" e rendelkezésben foglalt fogalma alá tartozik az olyan helyzet, mint amely az alapügyben szerepel, amikor egy ingatlan magángarázsában parkoló, szállítóeszköz funkciójának megfelelően használt gépjármű kigyulladt és tüzet okozott, amely tűz e gépjármű áramkörében keletkezett, és ezen ingatlanban kárt okozott, jóllehet az említett gépjárművet a tűz keletkezését megelőző több mint 24 órában nem mozdították el.

([1]) HL C 161., 2018.5.7

A Bíróság (harmadik tanács) 2019. június 20-i ítélete (a Curtea de Apel București [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Grup Servicii Petroliere SA kontra Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(C-291/18. sz. ügy) ([1])

(Előzetes döntéshozatal — Közös hozzáadottértékadó-rendszer [héa] — 2006/112/EK irányelv — A 148. cikk a) és c) pontja — A nemzetközi árufuvarozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó adómentesség — Nyílt tengeri önemelő fúrótorony értékesítése — A „nyílt tengeren közlekedő hajó" fogalma — Hatály)

(2019/C 270/13)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Curtea de Apel București

Az alapeljárás felei

Felperes: Grup Servicii Petroliere SA

Alperesek: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Rendelkező rész

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 148. cikkének a) és c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az abban szereplő „a nyílt tengeren közlekedő hajó" kifejezés nem alkalmazható az olyan úszó munkagépek értékesítésére, mint az alapügy tárgyát képező nyílt tengeri önemelő fúrótorony, amelyeket elsődlegesen mozdulatlan helyzetben használnak tengeri szénhidrogéntelepek kiaknázására.

([1]) HL C 259., 2018.7.23

A Bíróság (harmadik tanács) 2019. június 20-i ítélete (az Arbeidsrechtbank Antwerpen [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Tine Vandenbon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen kontra WTG Retail BVBA

(C-404/18. sz. ügy) ([1])

(Előzetes döntéshozatal — Szociálpolitika — 2006/54/EK irányelv — Férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód — Munkavállalás és munkafeltételek — 24. cikk — A megtorló intézkedésekkel szembeni védelem — Valamely pályázónak a terhessége miatti elutasítása — Az e pályázó érdekében fellépő munkavállaló — A munkavállaló elbocsátása)

(2019/C 270/14)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Az alapeljárás felei

Felperesek: Tine Vandenbon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Alperes: WTG Retail BVBA

Rendelkező rész

A férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 24. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az olyan helyzetben, amikor a magát nemen alapuló hátrányos megkülönböztetés áldozatának tekintő személy panaszt nyújtott be, az őt ebben az összefüggésben támogató munkavállaló kizárólag akkor részesül védelemben a munkáltató által hozott megtorló intézkedésekkel szemben, ha e panasz vizsgálata során tanúként lépett fel és tanúvallomása megfelel az említett szabályozás által előírt alaki követelményeknek.

([1]) HL C 311., 2018.9.3.

A Törvényszék (első tanács) T-125/18. sz., Associazione GranoSalus kontra Bizottság ügyben 2019. február 14-én hozott ítélete ellen az Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) által 2019. április 15-én benyújtott fellebbezés

(C-313/19. sz. ügy)

(2019/C 270/15)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (képviselő: G. Dalfino ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék végzésének megtámadására az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének, az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke és az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. és 13. cikke együttes rendelkezésének megsértése okán került benyújtásra.

2. A jelen ügyben fellebbező fél elsősorban az EUMSZ 263. cikke negyedik bekezdésének megsértésére hivatkozik, mivel a Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, amely miatt az Associazione Granosalus kereshetőségi joggal rendelkezik tagjai egyéni kereshetőségi joga értelmében, mivel a megtámadott (EU) 2017/2324 végrehajtási rendelet „őket közvetlenül és személyükben érinti", mivel egy „őket közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktus, amely nem tartalmaz végrehajtási intézkedéseket".

   E tekintetben az Associazione azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta az említett rendelkezést, mivel kizárta, hogy teljesül a személyes érintettség követelménye, mivel „a megtámadott jogi aktus általános fogyasztói és uniós polgári minőségükben érinti állítólagosan a felperes egyes tagjait" (a végzés 57. pontja).

A GranoSalus tagjai mint felperesek e minősítése azonban téves a társulási alapokmány fényében, amely az Associazionét, és így tagjait a fogyasztók és a mezőgazdasági termelők védelmi érdekének képviselői és előmozdítói, többek között „ellenakciók végrehajtása által, különösen közösségi jogterületen, a mikotoxinok és egyéb szennyezőanyagokra vonatkozó határértékek esetleges megemelésével szemben a fogyasztók, és különösképpen a gyermekek egészségének védelme érdekében".

Mivel teljesül a személyes érintettség követelménye, és mivel e követelmény kumulatív egységet képez a közvetlen érintettséggel, a Törvényszék téves megállapítást tett, mivel ezt nem vette figyelembe.

3. Az Associazione többek között azt állítja, hogy a Törvényszék tévedést követett el a végzésében, amikor megállapította, hogy nem teljesül a közvetlen érintettség követelménye az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése utolsó tagmondatának értelmében vett megtámadhatóság viszonylatában, a megtámadott (EU) 2017/2324 rendeletet végrehajtó feltételezett nemzeti intézkedések értelmében, a határozatot e tekintetben „a glifozát hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerekre vonatkozóan a tagállamok által kiadott forgalombahozatali engedélyek meghosszabbítására" irányuló feltételezett hatáskörrel indokolva, e körülményt úgy ítélve meg, hogy az „az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett, a megtámadott jogi aktus végrehajtási intézkedéseinek" minősülhet (a megtámadott végzés 84. és 85. pontja).

Le caractère erroné de cette appréciation est illustré par la circonstance, démontrée dans les actes, que l'État membre dans lequel l'association, et ses membres, a son siège social (l'Italie) a reçu le règlement (UE) nº 2017/2324 au moyen d'un communication du Ministère de la Santé du 19 décembre 2017, qui a simplement donné lieu à un renouvellement automatique de l'autorisation de la substance active „glyphosate" pour une période ne dépassant pas cinq ans, tout en prolongeant en même temps le autorisations relatives aux produits phytosanitaires contenant du glyphosate jusqu'au 15 décembre 2022, sans aucune appréciation discrétionnaire même en ce qui concerne les prescriptions techniques visées aux annexes I et II du règlement (UE) nº 2017/2324.

L'association fait valoir à cet égard que, même si l'on devait considérer la communication ministérielle du 19 décembre 2017 comme une mesure d'exécution, le Tribunal n'a pas tenu compte du fait que cette même communication ne pouvait faire l'objet d'un recours devant les juridictions nationales parce qu'un tel recours est exclu en vertu du droit italien et de la jurisprudence en la matière [Consiglio di Stato (Conseil d'État), arrêt nº 6243 du 9 novembre 2005].

Ezen értékelés azon, iratokkal bizonyított körülmény miatt téves, hogy az a tagállam, amelyben az Associazione és tagjainak székhelye található (Olaszország), a 2017/2324 rendeletet a Ministero della Salute (egészségügyi minisztérium) 2017. december 19-i közleményével ültette át, amely pusztán megújította a glifozát hatóanyag jóváhagyását egy legfeljebb öt éves időtartamra, ugyanakkor 2022. december 15-ig meghosszabbította a glifozát tartalmú növényvédő szerek engedélyeit, anélkül, hogy bármely értékelő jellegű mérlegelést végzett volna, akár a 2324/2017 rendelet I. és II. mellékletében található műszaki előírások tekintetében is.

Az Associazione arra hivatkozik, hogy még ha a 2017. december 19-i minisztériumi közleményt végrehajtó intézkedésnek kell is tekintetni, a Törvényszék nem állapította meg, hogy maga a közlemény nem támadható meg a nemzeti bíróságok előtt, mivel ezt kizárja az olasz szabályozás és a vonatkozó ítélkezési gyakorlat (Consiglio di Stato, 2005. november 9-i 6243. sz. ítélet).

4. Az Associazione tehát az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének megsértése, illetve az eredeti kereset tárgyának figyelmen kívül hagyása miatt vitatja a végzést. E tekintetben azt állítotja, hogy a Törvényszék nem vette figyelembe, hogy a megtámadott rendeletnek az Associazione, és ezért tagjai közvetlen érintettsége a glifozát hatóanyag potenciálisan rákkeltő jellegéből ered (lásd a Nemzetközi Rákkutató Ügynökség 2015. március 20-án közzétett elemzését, amelyet a megtámadott 2017/2324 rendelet nem vett figyelembe), amely anyag jóváhagyása kizárólag az Európai Unió hatásköre, és nem a tagállamok engedélyezési hatáskörébe tartozik, tehát a növényvédő szer nemzeti engedélyezése nem von maga után semmiféle értékelést a glifozát hatóanyag tekintetében, amelyet már előzetesen jóváhagyott az Európai Unió, kizárva tehát, hogy az olasz államnak hatáskörében áll engedélyezni/megtagadni növényvédő szerek forgalombahozatalát a glifozát hatóanyagra hivatkozással. Az ügyben tehát a Törvényszék úgy értékelte az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése utolsó tagmondatának előfeltevéseit, hogy nem vette figyelembe a tárgyaláson elhangzottakat, vagyis azt a körülményt, hogy a glifozát maradványa felbukkanhat a földalatti vizekben, az élelmiszerekben (tészta) és a földben, azon mindebből következő kárral együtt, amelyet e szer forgalombahozatala okoz a területen, a tagállamok állampolgárainak, valamint azon érdekekben, amelyeket az Associazione, és rajta keresztül a tagjai képviselnek.

Következésképpen a Törvényszéknek e körülményre és a GranoSalus társulási alapokmányának rendelkezéseire, nemkülönben tagjainak minősített helyzetére figyelemmel kellett volna értékelnie a hivatkozott 263. cikk szerinti érintettséget, amit nem tett meg a végzésben.

5. A fentiek alapján az Associazione vitatta az EUMSZ. 263. cikk negyedik bekezdésének az elsőfokú bíróság által adott értelmezését, amely végül is eltorzította annak hatályát és az uniós jogalkotó szándékát. A fellebbező e tekintetben több korábbi főtanácsnoki indítványban tett megállapításra hivatkozott (lásd többek között: a C-456/11 P ügyre, a C-583/11 P ügyre, valamint a C-622/16 P-C-624/16 P ügyre vonatkozó főtanácsnoki indítványokat), amely szerint az ilyen megszorító értelmezés végül is megfosztaná jelentésétől és konkrét hasznosságától a 263. cikket.

Ennek alapján az Associazione azt kifogásolja, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondatának értelmezése — amelyre a megtámadott végzés vonatkozik — nyilvánvalóan ellentétes az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével („Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és észszerű időn belül tárgyalja"), valamint az Emberi jogok Európai Egyezményének 6. cikkével (Tisztességes tárgyaláshoz való jog) és 13. cikkével (Hatékony jogorvoslathoz való jog), ily módon megakadályozva annak előírt lehetőségét, hogy a Törvényszékhez lehessen fordulni közvetlen érintettség esetén, igazolatlanul megsértve az EU jogrendje által létrehozott jogok védelmét.

Kérelmek

Az Associazione GranoSalus azt kéri a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül a Törvényszék által a T-125/18. sz. ügyben hozott végzést, amely elfogadhatatlannak nyilvánította a keresetet, és kizárta az Associazione tagjainak kereshetőségi jogát egyfelől azért, mert feltételezetten nem voltak személyükben érintettek a megtámadott rendelet okán, másfelől pedig a nemzeti végrehajtási intézkedések okán, amelyek szintén kizárják a közvetlen érintettséget, és nyilvánítsa elfogadhatónak az (EU) 2017/2324 rendelet megsemmisítésére irányuló keresetet, az ebben szereplő –akár vizsgálat iránti kérelmekkel együtt, és rendelje el az ügynek a Törvényszék elé történő visszautalását, hogy az érdemben dönthessen.

A Grondwettelijk Hof (Belgium) által 2019. április 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Centraal Israëlitisch Consistorie van Belgiëés társai, Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België és társai, Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW és társai, beavatkozó: LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Poultry BVBA és társai, Centraal Israëlitisch Consistorie van België és társai, Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

(C-336/19. sz. ügy)

(2019/C 270/16)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Grondwettelijk Hof

Az alapeljárás felei

Felperesek: Centraal Israëlitisch Consistorie van België és társai, Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België és társai, Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW és társai

Alperesek: LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Poultry BVBA és társai, Centraal Israëlitisch Consistorie van België és társai, Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni az állatok leölésük során való védelméről szóló, 2009. szeptember 24-i 1099/2009 tanácsi rendelet ([1]) 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontját, hogy megengedett a tagállamok számára, hogy — az e rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében szabályozott kivételtől eltérve és az állatok kíméletének javítása céljából — olyan rendelkezéseket fogadjanak el, mint amelyeket a Decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft (a Flamand régiónak az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1986. augusztus 14-i törvénynek az állatok levágása során megengedett módszerek tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. július 7-i rendelete) előír, amelyek egyfelől előírják az állatok kábítás nélkül történő levágásának — vallási szertartás keretében végzett vágásra is vonatkozó — tilalmát, másfelől pedig olyan alternatív kábítási módszert léptetnek hatályba a vallási szertartás keretében végzett vágásra vonatkozóan, amelyek úgy vannak kialakítva, hogy a kábításnak visszafordíthatónak kell lennie, és az nem idézheti elő az állat halálát?

2) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: ellentétes-e az Európai Unió Alapjogi Chartája 10. cikkének (1) bekezdésével az 1099/2009 rendelet 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontja az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés szerinti értelmezés esetén?

3) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: ellentétes-e az Európai Unió Alapjogi Chartája 20., 21. és 22. cikkével az 1099/2009 rendeletnek a 4. cikke (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontja az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés szerinti értelmezés esetén, mivel a bizonyos vallási szertartások által előírt különleges vágási módszereknek alávetett állatok tekintetében csupán feltételekhez kötött kivételt írtak elő az állat kábítására vonatkozó kötelezettség alól (a 26. cikk (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikk (4) bekezdése), míg állatoknak vadászati, horgászati tevékenység, kulturális vagy sportesemények során történő leölésére vonatkozóan a rendelet preambulumbekezdéseiben megjelölt okokból olyan rendelkezéseket írtak elő, amelyek szerint e tevékenységek nem tartoznak a rendelet alkalmazási körébe, illetve az állat leölése során történő kábítására vonatkozó kötelezettség hatálya alá (az 1. cikk (1) bekezdésének második albekezdése és (3) bekezdése)?

(1) HL 2009. L 303., 1. o.

A College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Hollandia) által 2019. május 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Crown Van Gelder BV/Autoriteit Consument en Markt

(C-360/19. sz. ügy)

(2019/C 270/17)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Az alapeljárás felei

Felperes: Crown Van Gelder BV

Alperes: Autoriteit Consument en Markt

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (1) 37. cikkének (11) bekezdését, hogy ez a rendelkezés olyan félnek is biztosítja a nemzeti hálózat üzemeltetőjével (átvitelirendszer-üzemeltetővel) szembeni panaszhoz való jogot, amely nem rendelkezik csatlakozással e hálózatüzemeltető (átvitelirendszer-üzemeltető) hálózatához, hanem kizárólag egy olyan regionális hálózathoz (elosztórendszerhez) csatlakozott, amelyben a villamosenergia-szállítás — a regionális hálózatot (elosztórendszert) ellátó nemzeti hálózatban (átviteli rendszerben) történő szünetelés miatt — megakad?

(1) HL 2009. L 211., 55. o.

A College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Hollandia) által 2019. május 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — De Ruiter vof kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(C-361/19. sz. ügy)

(2019/C 270/18)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Az alapeljárás felei

Felperes: De Ruiter vof

Alperes: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Érvényes-e a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról szóló, 2013. december 17-i 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 99. cikkének (1) bekezdése és az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályainak az integrált igazgatási és kontrollrendszer, a vidékfejlesztési intézkedések és a kölcsönös megfeleltetés tekintetében történő megállapításáról szóló, 2014. július 17-i 809/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet ([2]) 73. cikke (4) bekezdésének a) pontja annyiban, amennyiben e rendelkezések alapján a kölcsönös megfeleltetéssel kapcsolatos támogatáscsökkentésre vonatkozó számítások alapjául szolgáló év meghatározása során a kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó szabályoknak való meg nem felelés megállapításának évét kell alapul venni, ha a meg nem felelés éve nem egyezik meg a meg nem felelés megállapításának évével?

([1]) HL 2013. L 347., 549.o.; helyesbítések: HL 2016. L 130., 7. o.; HL 2017. L 327., 83. o.; HL 2018. L 233., 3. o.
([2]) HL 2014. L 227., 69. o.

Az Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgium) által 2019. május 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) kontra Weareone.World BVBA, Wecandance NV

(C-372/19. sz. ügy)

(2019/C 270/19)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Az alapeljárás felei

Felperes: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Alperes: Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 102. cikket — adott esetben a szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről szóló 2014/26/EU [2014. február 26-i európai parlamenti és tanácsi] irányelv ([1]) 16. cikkével összefüggésben —, hogy erőfölénnyel való visszaélés áll fenn, ha a valamely tagállamban de facto monopolhelyzetben lévő szerzői jogi közös jogkezelő szervezet olyan díjszabási modellt alkalmaz zenei rendezvények szervezőivel szemben a zeneművek nyilvánossághoz közvetítésének jogát illetően, amely többek között az üzleti forgalmon alapul, és

1) amelynek alapjául sávos átalánydíjszabás szolgál olyan díjszabás helyett, amely (korszerű műszaki segédeszköz használatával) figyelembe veszi, hogy a közös jogkezelő szervezet által kezelt repertoár pontosan mekkora hányadot képvisel a rendezvényen lejátszott zenéből?

2) amely alapján a jogdíjak külső tényezőktől, például a belépődíjtól, az ételek és italok árától, a fellépő művészekre szánt költségvetéstől és az egyéb elemekre, például a dekorációra szánt költségvetéstől is függnek?

([1]) HL 2014. L 84., 72. o.

2019. május 16-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Spanyol Királyság

(C-384/19. sz. ügy)

(2019/C 270/20)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: E. Manhaeve és E. Sanfrutos Cano meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

— állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság az ES120 Gran Canaria, az ES122 Fuerteventura, az ES123 Lanzarote, az ES124 Tenerife az ES125 La Palma, az ES126 La Gomera és az ES127 El Hierro vízgyűjtő kerületek vonatkozásában nem teljesítette a 2007/60/EK irányelv ([1]) 7. cikkének (1) és (5) bekezdéséből, valamint 15. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit,

— állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság az ES120 Gran Canaria, az ES122 Fuerteventura és az ES125 La Palma vízgyűjtő kerületek vonatkozásában nem teljesítette a 2007/60/EK irányelv 10. cikkének (1) és (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;

— a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A spanyol hatóságok által rendelkezésre bocsátott információkból következik, hogy az irányelvben megállapított, 2015. december 22-i határidőig az ES120 Gran Canaria, az ES122 Fuerteventura, az ES123 Lanzarote, az ES124 Tenerife az ES125 La Palma, az ES126 La Gomera és az ES127 El Hierro vízgyűjtő kerületek vonatkozásában nem állapította meg, nem egészítette ki és nem tette közzé az árvízkockázat-kezelési terveket. A Bizottság nem kapta meg az említett tervek másolatait sem, amint azt az irányelv 15. cikkének (1) bekezdése megköveteli.

Másrészt három vízgyűjtő kerület esetében- az ES120 Gran Canaria, az ES122 Fuerteventura és az ES125 La Palma — a tájékoztatási és a nyilvánossággal való konzultációs szakasz még nem is kezdődött meg, vagy mindenesetre nem zárult le. Következésképpen a Bizottság úgy véli, hogy a Spanyol Királyság e három vízgyűjtő kerülte vonatkozásában nem teljesítette a 2007/60/EK irányelv 10. cikkének (1) és (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

([1]) Az árvízkockázatok értékeléséről és kezeléséről szóló, 2007. október 23-i 2007/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2007. L 288., 27. o.)

A Raad van State (Belgium) által 2019. május 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel kontra Vlaams Gewest

(C-387/19. sz. ügy)

(2019/C 270/21)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State

Az alapeljárás felei

Felperesek: RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel

Alperes: Vlaams Gewest

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 57. cikkének a (6) és (7) bekezdésével összefüggésben értelmezett (4) bekezdésének c) és g) pontját, hogy azzal ellentétes az olyan alkalmazás, amelynek során valamely gazdasági szereplőt arra köteleznek, hogy saját kezdeményezésére bizonyítékkal szolgáljon az általa hozott intézkedések tekintetében megbízhatóságának igazolása céljából?

2. Igenlő válasz esetén: közvetlen hatállyal rendelkezik-e a 2014/24/EU irányelv 57. cikkének a (6) és (7) bekezdésével összefüggésben ilyen módon értelmezett (4) bekezdésének c) és g) pontja?

([1]) HL 2014. L 94., 65. o.

A Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arnitragem Administrativa — CAAD) (Portugália) által 2019.május 17- én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — MK kontra Autoridade Tributária e Aduaneira

(C-388/19. sz. ügy)

(2019/C 270/22)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arnitragem Administrativa — CAAD)

Az alapeljárás felei

Felperes: MK

Alperes: Autoridade Tributária e Aduaneira

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az Európai Közösséget létrehozó szerződés 12., 56., 57. és 58. cikkének együttes rendelkezését (jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18., 63., 64. és 65. cikke), hogy ezekkel ellentétes a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló olyan nemzeti jogi szabályozás, (a Decreto-Lei n.º 442.º-A/88, de 30 de novembro [1988. november 30-i 442.º-A/88. sz. rendelettörvény] által elfogadott CIRS 43. cikkének 2 bekezdése, a Lei n.º 109-B/2001, de 27 de dezembro [2001. december 27-i 109-B/2001. sz. törvény] által bevezetett megfogalmazás szerint), a Lei n.º 67.º-A/2007, de 31/12, (2007. december 31-i 67-A/2007. sz. törvény) által a 7 és 8 bekezdésnek (jelenleg a 9 és 10 bekezdés) a CIRS 72. cikkébe történő foglalásával bevezetett módosításokkal, amelynek célja annak lehetővé tétele, hogy az adott tagállamban (Portugália) található ingatlanoknak az Európai Unió másik tagállamában (Franciaország) illetőséggel rendelkező adóalany által történő értékesítéséből származó tőkejövedelmeket opcionális jelleggel ne terhelje magasabb adóteher, mint amelyet az ingatlanok helye szerinti tagállamban illetőséggel rendelkező adóalany által az ugyanilyen típusú ügyletből szerzett tőkejövedelemre alkalmaznának?

A Bundesgerichtshof (Németország) által 2019. május 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — VG Bild-Kunst kontra Stiftung Preußischer Kulturbesitz

(C-392/19. sz. ügy)

(2019/C 270/23)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: VG Bild-Kunst

Alperes: Stiftung Preußischer Kulturbesitz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Egy szabadon hozzáférhető internetes oldalon a jogosult beleegyezésével elérhető műnek egy harmadik személy internetes oldalára framing útján történő beágyazása a mű 2001/29/EK irányelv ([1]) 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánossághoz közvetítését jelenti-e, ha az a jogosult által a framing ellen hozott vagy kezdeményezett védelmi intézkedések megkerülésével történik?

([1]) Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.).

2019. május 24-én benyújtott kereset — Lengyel Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

(C-401/19. sz. ügy)

(2019/C 270/24)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Lengyel Köztársaság (képviselők: B. Majczyna meghatalmazott, W. Gonatarski ügyvéd)

Alperesek: Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

— a Bíróság semmisítse meg a digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról, valamint a 96/9/EK és a 2001/29/EK irányelv módosításáról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/790 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 17. cikke (4) bekezdésének b) pontját, és 17. cikke (4) bekezdése c) pontjának végét (azaz a következő fordulatot tartalmazó részt: „valamint a b) pontnak megfelelően minden tőlük telhetőt megtettek azok jövőbeli feltöltésének megakadályozására”).

— a Bíróság az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Lengyel Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság semmisítse meg a digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról, valamint a 96/9/EK és a 2001/29/EK irányelv módosításáról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/790 európai parlamenti és tanács irányelv (HL L 130., 2019. május 7., 92. o.) 17. cikke (4) bekezdésének b) pontját, és 17. cikke (4) bekezdése c) pontjának végét (azaz a következő fordulatot tartalmazó részt: „valamint a b) pontnak megfelelően minden tőlük telhetőt megtettek azok jövőbeli feltöltésének megakadályozására”), továbbá azt, hogy a Bíróság az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Másodlagosan, amennyiben a Bíróság azt állapítaná meg, hogy a megtámadott rendelkezéseket az (EU) 2019/790 irányelv 17. cikkében szereplő többi rendelkezéstől — az e cikkben található rendelkezés lényegének megváltoztatása nélkül — nem lehet különválasztani, a Lengyel Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság teljes egészében semmisítse meg az (EU) 2019/790 irányelv 17. cikkét.

A Lengyel Köztársaság a 2019/790 irányelv megtámadott rendelkezéseivel szemben az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikkében biztosított véleménynyilvánítási és tájékozódási szabadság megsértésén alapuló jogalapra hivatkozik.

A Lengyel Köztársaság többek között azt állítja, hogy az online tartalommegosztó szolgáltatók számára előírt azon kötelezettség, hogy minden tőlük telhetőt tegyenek meg annak biztosítása érdekében, hogy azon konkrét műveket és más védelem alatt álló teljesítményeket, amelyekre vonatkozóan a jogosultak megadták a szolgáltatóknak a lényeges és szükséges információkat, elérhetetlenné tegyék (a 2019/790 irányelv 17. cikke (4) bekezdésének b) pontja), és az online tartalommegosztó szolgáltatók számára előírt azon kötelezettség, hogy a művek és más védelem alatt álló teljesítmények jogosultjai megfelelően indokolt értesítésének kézhezvételét követően minden tőlük telhetőt tegyenek meg azok jövőbeli feltöltésének megakadályozására (a 2019/790 irányelv 17. cikke (4) bekezdése c) pontjának vége) azzal a következménnyel jár, hogy a tartalomszolgáltatók a felelősség elkerülése érdekében kötelesek előzetesen automatikus ellenőrzést (szűrést) végezni a felhasználók által online megosztott tartalmak tekintetében, ami tehát megelőző jellegű ellenőrzési mechanizmusok bevezetésével jár. Az ilyen mechanizmus a véleménynyilvánítási és tájékozódási szabadság lényegét ássa alá, és nem tesz eleget annak a követelménynek, hogy e jog korlátozásának arányosnak és szükségesnek kell lennie.

([1]) HL 2019. L 130., 92. o.

A Conseil d'État (Franciaország) által 2019. május 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Société Générale SA kontra Ministre de l'Action et des Comptes publics

(C-403/19. sz. ügy)

(2019/C 270/25)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felperes: Société Générale SA

Alperes: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 56. cikkére (jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 63. cikke) tekintettel az a körülmény, hogy a jelen határozat 5. pontjában említett szabályoknak az illetősége szerinti államban társaságiadó-köteles társaság számára valamely másik államban belföldi illetőségű társaság által fizetett és az ezen állam adóztatási joghatósága gyakorlásából eredően forrásadó-köteles osztalékok kettős adóztatása ellensúlyozása céljából történő alkalmazása a külföldi társaságok értékpapírjaira vonatkozóan az előbbi államban társaságiadó-köteles társaságok által megvalósított műveletekkel kapcsolatos hátrány fennmaradásához vezethet, azt jelenti-e, hogy az e tagállam által hozott döntés, mivel az a kettős adóztatás ellensúlyozására irányul, túlmutat a szóban forgó osztalékokra kivetett társasági adókból származó adóbevételeiről való lemondáson?

A Cour administrative (Luxemburg) által 2019. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — État du Grand-duché de Luxembourg kontra L

(C-437/19. sz. ügy)

(2019/C 270/26)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour administrative

Az alapeljárás felei

Felperes: État du Grand-duché de Luxembourg

Alperes: L

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni a 2011/16 irányelv ([1]) 20. cikke (2) bekezdésének a) pontját, hogy valamely megkereső tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által előterjesztett információcsere iránti megkeresés, amely az információcsere iránti megkeresésben említett adózókat csupán valamely jogi személyben fennálló részvényesi és gazdasági kedvezményezetti minőségük alapján határozza meg, anélkül hogy ezen adózókat a megkereső hatóság korábban név szerint és egyedileg azonosította volna, megfelel az azonosítására vonatkozóan e rendelkezéssel előírt követelményeknek?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén úgy kell-e értelmezni ugyanezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdését és 5. cikkét, hogy az előrelátható fontosság követelményének tiszteletben tartása azt jelenti, hogy a megkereső tagállam hatósága ahhoz, hogy bizonyítsa, hogy az érintett adózók egyedi azonosításának hiánya ellenére nem információhalászatot folytat, világos és megfelelő magyarázattal alátámaszthatja, hogy személyek korlátozott csoportjára vonatkozó, célzott vizsgálatot folytat, nem egyszerűen általános adóellenőrzésre irányuló vizsgálatot, valamint, hogy e vizsgálatot valamely konkrét jogi kötelezettség be nem tartására vonatkozó alapos gyanú igazolja?

3) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkét, hogy amennyiben

— valamely jogalany, akivel szemben a megkeresett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága közigazgatási pénzügyi szankciót szabott ki amiatt, hogy nem tett eleget egy őt a nemzeti adóhatóságok közötti, a 2011/16 irányelven alapuló információcsere keretében információszolgáltatásra kötelező közigazgatási határozatnak, amellyel szemben a megkeresett tagállam belső joga szerint nincs helye keresetnek, és aki a pénzügyi szankció elleni kereset keretében járulékosan vitatta e határozat jogszerűségét, és

— e jogalany a 2011/16 irányelv 20. cikkének (2) bekezdésében megjelölt minimális információkról csak az említett szankcióval szemben indított keresete alapján indult bírósági eljárás során szerzett tudomást,

e jogalany számára a vele szemben hozott, adatszolgáltatásra kötelező határozat, valamint bírság kiszabásáról szóló határozat érvényességének jogerős elismerését követően halasztó hatályú határidőt kell biztosítani a bírság megfizetésére annak érdekében, hogy a hatáskörrel rendelkező bíróság által jogerősen megerősített előrelátható fontosságra vonatkozó információkról való tudomásszerzést követően eleget tehessen az adatszolgáltatásra kötelező határozatnak?

([1]) Az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. február 15-i 2011/16/EU tanácsi irányelv (HL 2011. L 64., 1. o.).

A 's-Hertogenbosch-ban eljáró Rechtbank Den Haag (Hollandia) által 2019. június 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — TQ kontra Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(C-441/19. sz. ügy)

(2019/C 270/27)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

A 's-Hertogenbosch-ban eljáró Rechtbank Den Haag

Az alapeljárás felei

Felperes: TQ

Alperes: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni a 2018/115/EK irányelv (a továbbiakban: visszatérési irányelv) ([1]) 10. cikkét az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 4. és 24. cikkével, a visszatérési irányelv (22) preambulumbekezdésével és 5. cikkének a) pontjával, valamint a 2011/95/EU irányelv (a továbbiakban: elismerési irányelv) ([2]) 15. cikkével összefüggésben, hogy a kísérő nélküli kiskorú kiutasítása előtt a tagállamnak meg kell győződnie afelől, és meg kell vizsgálnia, hogy a származási országban legalábbis főszabály szerint megfelelő befogadási lehetőség áll-e rendelkezésre és vehető-e igénybe?

2) Úgy kell-e értelmezni a visszatérési irányelv 6. cikkének (1) bekezdését a Charta 21. cikkével összefüggésben, hogy a területén való jogszerű tartózkodás elismerése során a tagállam nem tehet különbséget az életkor alapján, ha megállapítást nyer, hogy a kísérő nélküli kiskorú sem menekült jogállásban, sem pedig kiegészítő védelemben nem részesíthető?

3) Úgy kell-e értelmezni a visszatérési irányelv 6. cikkének (4) bekezdését, hogy a visszatérési kötelezettséget fel kell függeszteni, és el kell ismerni a jogszerű tartózkodást, ha a kísérő nélküli kiskorú nem teljesíti visszatérési kötelezettségét, és a tagállam nem tesz, és nem fog konkrét intézkedéseket tenni a kitoloncolás foganatosítása érdekében? Úgy kell-e értelmezni a visszatérési irányelv 8. cikkének (1) bekezdését, hogy a lojális együttműködés elvének és a közösségi hűség elvének megsértéséből kell kiindulni, ha a kísérő nélküli kiskorúval szemben anélkül hoznak kiutasítási határozatot, hogy az alapján a kitoloncolás foganatosítására irányuló intézkedéseket tennének a kísérő nélküli kiskorú 18. életévének betöltéséig?

([1]) A harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 348., 98. o.).

([2]) A harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 337., 9. o.; helyesbítések: HL 2017. L 167., 58. o.; HL 2019. L 19., 20. o.).

Az Østre Landsret (Dánia) által 2019. június 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Viasat Broadcasting UK Ltd kontra TV 2/Danmark A/S, Dán Királyság

(C-445/19. sz. ügy)

(2019/C 270/28)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: Viasat Broadcasting UK Ltd

Alperes: TV 2/Danmark A/S, Dán Királyság

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Kötelesek-e a nemzeti bíróságok a támogatások kedvezményezettjeit a jogellenes támogatás kamatának megfizetésére kötelezni (lásd a CELF-ítéletet ([1])) a jelen ügyhöz hasonló olyan ügyben is, amelyben a jogellenes állami támogatás a közszolgáltatásért járó olyan ellentételezésnek minősült, amellyel kapcsolatban később megállapították, hogy az az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése alapján összeegyeztethető a belső piaccal, és amelyben a jóváhagyást a közszolgáltatást nyújtó vállalkozás egésze általános pénzügyi helyzetének, ezen belül a tőkésítettségének értékelése alapján adták meg?

2. Kötelesek-e a nemzeti bíróságok a támogatások kedvezményezettjeit a jogellenes támogatás kamatának megfizetésére kötelezni (lásd a CELF-ítéletet) azon összegek után is, amelyeket a jelen ügyben szereplőkhöz hasonló körülmények között közjogi kötelezettség alapján a támogatás kedvezményezettje kapcsolt vállalkozásoknak utalt át, amelyeket azonban a Bizottság végleges határozatában az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése szerinti támogatás kedvezményezettjét megillető előnynek minősített?

3. Kötelesek-e a nemzeti bíróságok a támogatások kedvezményezettjeit a jogellenes támogatás kamatának megfizetésére kötelezni (lásd a CELF-ítéletet) azon állami támogatás után is, amelyet a támogatás kedvezményezettje a jelen ügyben szereplőkhöz hasonló körülmények között állam által ellenőrzött vállalkozástól kapott azzal, hogy ez utóbbi vállalkozás erőforrásai részben a támogatás kedvezményezettje szolgáltatásainak értékesítéséből erednek?

([1]) 2008. február 12-i ítélet (C-199/06, CELF és Ministre de la Culture et de la Communication, EU:C:2008:79).

A Törvényszék (első tanács) T-229/17. sz., Németországi Szövetségi Köztársaság kontra Európai Bizottság ügyben 2019. április 10-én hozott ítélete ellen a Németországi Szövetségi Köztársaság által 2019. június 20-án benyújtott fellebbezés

(C-475/19. P. sz. ügy)

(2019/C 270/29)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: J. Möller meghatalmazott, M. Kottmann, M. Winkelmüller és F. van Schewick Rechtsanwälte)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Finn Köztársaság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

1. helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének a T-229/17. sz., Németországi Szövetségi Köztársaság kontra Európai Bizottság ügyben 2019. április 10-én hozott ítéletét;

2. semmisítse meg az EN 14342:2013 „Fa padlóburkolatok. Jellemzők, megfelelőségértékelés, jelölés" harmonizált szabványra való hivatkozás korlátozással való, a 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelő, az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő fenntartásáról szóló, 2017. január 25-i (EU) 2017/133 bizottsági határozatot; ([1])

3. semmisítse meg az EN 14904:2006 „Sportpályaburkolatok. Többcélú sportolásra alkalmas beltéri burkolatok. Előírások" harmonizált szabványra való hivatkozás korlátozással való, a 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelő, az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő fenntartásáról szóló, 2017. január 25-i (EU) 2017/145 bizottsági határozatot; ([2])

4. semmisítse meg a Bizottságnak az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelete végrehajtása keretében kiadott, 2017. március 10-i, 2017. augusztus 11-i, 2017. december 17-i és 2018. március 9-i közleményeket, ([3]) amennyiben azok az EN 14342:2013 és az EN 14904:2006 szabványokra vonatkoznak;

5. másodlagosan, a 2., 3. és 4. pont vonatkozásában utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;

6. a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fellebbezésének alátámasztására három jogalapra hivatkozik:

Először is, a megtámadott ítélet sérti az EUMSZ 263. cikk első bekezdését, mivel a Németországi Szövetségi Köztársaságnak a vitatott közlemények megsemmisítése iránti kérelmeit mint elfogadhatatlant elutasította. A Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt, hogy a vitatott nyilatkozatok a vitatott határozatok joghatásaival nem azonos, kötelező joghatás kiváltására voltak hivatottak.

Másodszor, a megtámadott ítélet sérti a 305/2011 rendelet 17. cikkének (5) bekezdésével összefüggésben értelmezett 18. cikkének (2) bekezdését. A Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt, hogy a Bizottság e rendelkezések alapján nemcsak jogosult, hanem köteles is lett volna megtenni a Németországi Szövetségi Köztársaság által javasolt intézkedéseket.

Harmadszor, a megtámadott ítélet sérti a 305/2011 rendelet 3. cikkének (1) és (2) bekezdésével, illetve 17. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 18. cikkének (2) bekezdését. A Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt, hogy a Bizottság e rendelkezések alapján köteles lett volna vizsgálni azt, hogy a jogvita tárgyát képező szabványok veszélyeztetik-e az építési munkálatok alapkövetelményeinek betartását.

([1]) HL 2017. L 21., 113. o.

([2]) HL 2017. L 22., 62. o.

([3]) HL 2017. C 76., 32. o.; HL 2017. C 267., 16. o.; HL 2017. C 435., 41. o.; HL 2018. C 92., 139. o,

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-530/18. sz., Románia kontra Bizottság ügyben 2019. április 30-án hozott végzése ellen Románia által 2019. június 27-én benyújtott fellebbezés

(C-498/19. P. sz. ügy)

(2019/C 270/30)

Az eljárás nyelve: román

Felek

Fellebbező: Románia (képviselők: C.-R, Canțăr, E. Gane, O.-C. Ichim, M. Chicu, meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

— adjon helyt a fellebbezésnek, teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-530/18. sz. ügyben hozott végzését, vizsgálja újra a T-530/18. sz. ügyet, és adjon helyt az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2018. június 13-i (EU) 2018/873 bizottsági végrehajtási határozat ([1]) részleges megsemmisítése iránti kérelemnek:

a) teljes egészében az 1a alintézkedésre (13 184 846,61 EUR összeg a 2015-ös és 2016-os évekre) vonatkozóan;

b) teljes egészében a 3a, 5a, 3b, 4b alintézkedésekre (45 532 000,96 EUR összeg a 2014 es, 2015-ös és 2016-os évekre) vonatkozóan, és, másodlagosan részlegesen a 2015. szeptember 19-ét megelőző időszakra vonatkozóan (21 315 857,50 EUR összeg);

vagy

— adjon helyt a fellebbezésnek, teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-530/18. sz. ügyben hozott végzését, utalja vissza a T-530/18. sz. ügyet, hogy az Európai Unió Törvényszéke újból vizsgálja az ügyet, és ennek során adjon helyt a megsemmisítés iránti kérelemnek és részlegesen semmisítse meg a 2018. június 13-i (EU) 2018/873 végrehajtási határozatot fentiek szerint;

— a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A. **Az EUMSZ 263. és EUMSZ 297. cikknek, valamint a jogbiztonság elvének a megsértése**

i. **A Törvényszék nem értékelte jogi szempontból megfelelő módon az értesítés teljes és megfelelő jellegét, és tévesen minősítette a Bizottság által történt értesítést alkalmasnak arra, hogy az EUMSZ 263. cikk szerinti határidőt megnyissa. A Törvényszék e megközelítése sérti a jogbiztonság elvét is.**

Románia úgy véli, hogy egy, a 2018/873 határozathoz hasonló határozat lényeges elemeivel kapcsolatos bármilyen hiba fennállása alkalmas az arra vonatkozó értesítés megkérdőjelezésére, és komoly kérdéseket vet fel a jogbiztonság elve tekintetében. Következésképpen az olyan hibák fennállása, mint amelyeket a Törvényszék megállapított, elegendő ahhoz, Bizottság által történt közlést követően ne nyílhasson meg az EUMSZ 263. cikk szerinti határidő.

A Törvényszék a 2018/873 határozat közzétett és értesítés tárgyát képező változata közötti különbségeket csekélyeknek minősítette azon körülmény alapján, hogy azok a határozat szövegének közérthetőségét nem érintették, hiszen az „összeg" szó kizárólag a „becsült összegre" való helyesbítésnek felelhetett meg. Tekintettel arra, hogy nincs ilyen helyesbítés, Románia úgy véli, hogy a Törvényszék jogi érvelése hibás, és könnyen észrevehető, hogy a határozat szövegének közérthetősége változatlan, értesítése pedig vitatható.

ii. **A Törvényszék a EUMSZ 263. cikk EUMSZ 297. cikkel összefüggésben történő értelmezése során hibát követett el, amennyiben nem vette tekintetbe a 2018/873 határozat HL-ben való közzétételének hatásait a hatékony tájékoztatás és a jogbiztonság elve szempontjából.**

Az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdése értelmében a keresetindítási jog gyakorlása keretében a megtámadott európai uniós aktus tartalmáról való tudomásszerzésnek van jelentősége, nem pedig annak az időpontnak, amelytől fogva ezen aktus hatályba lép vagy joghatásokat vált ki.

Egy olyan aktus tekintetében, mint amilyen a 2018/873 határozat, amelyről értesítést kell kiadni, ám amelyet a kibocsátó állandó és megszilárdult gyakorlatának megfelelően a HL-ben is közzétesznek, a megsemmisítés iránti kérelem benyújtására rendelkezésre álló 2 hónapos határidőnek a közzététel időpontjában kell megnyílnia, amelyhez hozzá kell adni a Törvényszék eljárási szabályzatának 59. cikkében előírt 14 napot.

E megoldás még inkább szükséges azon konkrét körülményekre tekintettel, amelyek között a 2018/873 határozatról értesítették a román hatóságokat, és közzétették e határozatot — amely körülmények a határozat lényeges elemeit érintő eltérésekhez vezetnek az értesítés tárgyát képező szöveg és a közzétett szöveg között.

iii. **A Törvényszék megsértette a jogbiztonság elvét, amennyiben úgy ítélte meg, hogy a Románia által jelzett egyik (a „becsült összeg" — „átalányösszeg" típusú helyesbítésre vonatkozó) inkoherencia kisebb mértékű, szövegezésbeli hibának minősül, amely az értesítés tárgyát képező és a közzétett szövegben fellelhető, ám az igazgatási eljárás keretében vagy az összefoglaló jelentésben már nem, és amely nem kelt zavart a helyesbítés jellegét illetően.**

iv. **A Törvényszék megsértette az EUMSZ 263. cikket, amennyiben irrelevánsnak és hatástalannak minősítette az értesítés tárgyát képező szöveg és a HL-ban közzétett szöveg közti különbségeket a 2018/873 határozat azon rendelkezéseit illetően, amelynek címzettjei az Európai Unió más tagállamai, tekintettel a tagállam privilegizált fellebbezői minőségére.**

B. **A kontradiktórius eljárás elvének megsértése a Törvényszék eljárási szabályzatának 64. cikkére tekintettel is**

Románia úgy véli, hogy a Törvényszék megsértette a kontradiktórius eljárás elvét, amennyiben nem biztosított a román hatóságok számára lehetőséget, hogy állást foglaljanak a Bizottság által az Európai Unió Bíróságának kérdésére közölt információk tekintetében, amely információk a keresetnek mint elfogadhatatlannak való elutasítása alapjául szolgáltak.

(1) Az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2018. június 13-i (EU) 2018/873 bizottsági végrehajtási határozat[1] (HL 2018. L 152., 29. o.)

TÖRVÉNYSZÉK

2019. június 17-én benyújtott kereset — XC kontra Bizottság

(T-488/18. sz. ügy)

(2019/C 270/31)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: XC (képviselő: C. Bottino ügyvéd)
Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg az EUMSZ 270. cikke alapján a felperest az EPSO/AD/338/17 nyílt versenyvizsgából kizáró aktust;

— semmisítse meg az EUMSZ 263. cikk (4) bekezdése alapján az Európai Bizottság C(2018)3969 határozatát;

— semmisítse meg az EUMSZ 270. cikke alapján az EPSO/AD/356/18 nyílt versenyvizsga tartaléklistáját;

— rendelje el az okozott kárnak a Törvényszék által méltányosnak tartott mértékben történő megtérítését, és kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hat jogalapra hivatkozik.

Az EUMSZ 270. cikkén alapuló, az EPSO/AD/338/17 nyílt versenyvizsgából való kizárásra vonatkozó megsemmisítési kérelemről:

1. A személyzeti szabályzat III: mellékletének a különösen a T-361/10 Pachitis kontra Bizottság és a T-587/16 HM kontra Bizottság ítélettel értelmezett 3. és 7. cikkének állítólagos megsértésére alapított első jogalap.

2. Az arra alapított második jogalap, hogy a felperes szerint az e-tray vizsga előkészítési eljárása a vizsgabizottság munkájának a személyzeti szabályzat III. melléklete 6. cikkében előírt bizalmasságára vonatkozó kötelezettség megsértésének minősül.

3. Az arra alapított harmadik jogalap, hogy az e-tray vizsgának az EPSO által meghatározott módon történő lefolytatása a felperes számára a hozzáférés tekintetében közvetett hátrányos megkülönböztetésnek és a *reasonable adjustement* szolgáltatására vonatkozó kötelezettség megsértésének minősült.

   Az Európai Bizottság C(2018)3969 határozatának megsemmisítésére irányuló, az EUMSZ 263. cikk (4) bekezdésén alapuló kérelemről:

4. A T-516/14 Alexandrou kontra Bizottság és a C-491/15 P Typke kontra Bizottság ítéletben lefektetett elvek megsértésére alapított negyedik jogalap

   Az EPSO/AD/356/18 nyílt versenyvizsga tartaléklistájának megsemmisítésére irányuló, az EUMSZ 270. cikkén alapuló kérelemről:

5. Az EPSO hatáskörének hiányára alapított ötödik jogalap, mivel az EPSO a felperesnek a nyílt versenyvizsgákra vonatkozó szabályzat 4.2.2. pontja értelmében vett felülvizsgálat iránti kérelmét nem küldte meg a versenyvizsga-bizottságnak, illetve a határozataiban és/vagy az indoklásaiban annak helyébe lépett.

6. A személyzeti szabályzat rendelkezéseinek és a fogyatékosság alapján történő hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó irányelvnek a megsértésére alapított hatodik jogalap.

2019. április 8-án benyújtott kereset — Le Comité de Douzelage de Houffalize kontra Bizottság és EACEA

(T-236/19. sz. ügy)

(2019/C 270/32)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Le Comité de Douzelage de Houffalize (Houffalize, Belgium) (képviselő: A. Kettels ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság és Oktatási, Audiovizuális és Kulturális Végrehajtó Ügynökség (EACEA)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg és/vagy módosítsa a megtámadott aktust;

— állapítsa meg, hogy a felperes jogosult arra, hogy a jogi személyiséget igazoló űrlapját érvényesítsék, és ebből következően jogosult arra, hogy hozzájusson a vitatott finanszírozáshoz.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes egyetlen jogalapra hivatkozik keresete alátámasztása érdekében, amely a Bizottság 2019. február 4-i C(2019) 572 final határozata ellen irányul, amely elutasítja a felperes által az EACEA 2018. június 25-i határozatával szemben előterjesztett közigazgatási jogorvoslati kérelmet, amely határozat megtagadja a „Testvértelepülések 2017, második határidő” (EACEA 36/2014) pályázati felhívás keretében a felperes által benyújtott pályázat támogatását. E jogalap a következőkön alapul:

— az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet 131. cikke (2) bekezdésének megsértése;

— a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvének megsértése;

— az arányosság elvének és az önkényes eljárás tilalmának megsértése;

— nyilvánvaló értékelési hiba;

— valamint a megfelelő, elegendő és releváns indokolás hiánya, amennyiben a megtámadott határozat úgy véli, hogy nem sérült a felperes jogos bizalma és jogbiztonsága.

Ugyanakkor a felperes szerint a határozat nem ad választ azokra a pontos kifogásokra, amelyeket ő e tekintetben kifejtett. Ugyanis a megfogalmazott válaszok vagy egyáltalán nem kapcsolódnak a felperes által a felülvizsgálati kérelmében kifejtett érvhez, vagy nyilvánvalóan elégtelenek arra, hogy igazolják azon érv elutasítását, amely a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvének megsértésén alapul, vagy legalábbis ellentétesek ezen elv alkalmazási körével.

A felperes úgy véli, hogy jogos bizalomra hivatkozhat abban a tekintetben, hogy jogi személyiséggel nem rendelkező támogatható szervezetként elismerjék, ezt azonban vele szemben megtagadták. E jogos bizalmat azokra a támogatásnyújtásról szóló határozatokra alapítja, amelyeket vele olyan időszakban közöltek, amelyben ugyanezen jogi formával, mégpedig egyesületi formával bírt, mivel ténybeli és jogi helyzete azonos volt, és azóta nem változtak a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek támogathatóságát szabályozó normák. Szerinte tehát nem volt semmi indoka annak, hogy megsértsék e jogos bizalmat és a múltban elfogadott állásponttól eltérő álláspontot fogadjanak el.

2019. május 6-án benyújtott kereset — Dragomir kontra Bizottság

(T-297/19. sz. ügy)

(2019/C 270/33)

Az eljárás nyelve: román

Felek

Felperes: Daniel Dragomir (Bukarest, Románia) (képviselő: R. Chiriță ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— állapítsa meg, hogy az Európai Bizottság megszegte az annak biztosításával kapcsolatos kötelezettségeit, hogy Románia tartsa tiszteletben a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből eredő kötelezettségeket;

— állapítsa meg, hogy az Európai Bizottság megszegte az annak biztosításával kapcsolatos kötelezettségeit, hogy Románia tartsa tiszteletben a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvből eredő kötelezettségeket;

— állapítsa meg, hogy az Európai Bizottság megszegte az annak biztosításával kapcsolatos kötelezettségeit, hogy Románia tartsa tiszteletben a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletből (általános adatvédelmi rendelet) eredő kötelezettségeket;

— állapítsa meg, hogy az Európai Bizottság megszegte az annak biztosításával kapcsolatos kötelezettségeit, hogy Románia tartsa tiszteletben a jogállamiság elvét és az igazságszolgáltatási szervek függetlenségének elvét, valamint az e szervek eljárása alá vont személyek alapvető jogait;

— kötelezze az alperest az okozott nem vagyoni kár megtérítésére, amelynek mértékét a felperes 2 euróban jelöli meg;

— kötelezze az alperest, hogy a jövőre nézve orvosolja a jelen kötelezettségszegéseket.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalap: az Európai Bizottság nem teljesítette az igazságszolgáltatási szervek függetlenségével kapcsolatos azon kötelezettségeit, amelyek az együttműködési és ellenőrzési mechanizmus kialakításáról szóló határozatból, a Szerződésekből és a Chartából erednek

   — Az Európai Bizottság szándékosan nem teljesítette a jogállamiság védelmével, továbbá a romániai igazságszolgáltatási szerveknek a Serviciul Român de Informații (a román nemzetbiztonsági szolgálat) általi támadásokkal szembeni függetlenségével, valamint a felek tisztességes eljáráshoz való jogával kapcsolatos kötelezettségeit.

2. Második jogalap: az Európai Bizottság nem teljesítette a személyes adatok védelme tárgyában fennálló kötelezettségeit

   — Az Európai Bizottság nem teljesítette, vagy csupán formálisan teljesítette azt a kötelezettséget, hogy ellenőrizze a személyes adatok védelme tárgyában elfogadott európai irányelvek és rendeletek végrehajtásának módjait.

2019. május 31-én benyújtott kereset — PNB Banka és társai kontra EKB

(T-330/19. sz. ügy)

(2019/C 270/34)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: PNB Banka AS (Riga, Lettország), CR és CT (képviselők: O. Behrends és M. Kirchner ügyvédek)

Alperes: Európai Központi Bank

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg az EKB-nak a felperesek által az érintett bankban szándékolt, befolyásoló részesedésszerzésről szóló, 2019. március 21-i határozatát;

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek nyolc jogalapra hivatkoznak.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a 2013/36/EU irányelv ([1]) 22. cikkének (2) bekezdése alapján az EKB rendelkezésére álló értékelési időszak a vitatott határozat előtt lejárt, és hogy ezért az EKB többé nem kifogásolhatta a szándékolt részesedésszerzést.

2. A második, arra alapított jogalap, hogy az EKB megsértette az SSM-rendelet ([2]) 15. cikkében és az SSM-keretrendelet ([3]) 85–87. cikkében megállapított eljárást.

3. A harmadik, alapított jogalap, hogy a vitatott határozat a 2013/36/EU irányelv 23. cikke és annak lett végrehajtása szerinti értékelési kritériumok téves értelmezésén és alkalmazásán alapul.

4. A negyedik, arra alapított jogalap, hogy az EKB megsértette az arányosság elvét.

5. Az ötödik, arra alapított jogalap, hogy az EKB nem vette figyelembe azon határozat diszkrecionális jellegét, hogy kifogásolja a szándékolt részesedésszerzést.

6. A hatodik, arra alapított jogalap, hogy az EKB elferdítette az ügy releváns tényeit.

7. A hetedik, arra alapított jogalap, hogy az EKB megsértette a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvét.

8. A nyolcadik, arra alapított jogalap, hogy az EKB megsértette a *nemo auditor* elvét azáltal, hogy nem vette figyelembe, hogy a szabályozási eljárásban való bizalomvesztésért saját maga felelős.

([1]) A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 176., 338. o.; helyesbítések: HL 2013. L 208., 73. o.; HL 2017. L 20., 1. o.).

([2]) Az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 287., 63. o.)

([3]) Az Európai Központi Banknak az Egységes Felügyeleti Mechanizmuson belül az Európai Központi Bank és az illetékes nemzeti hatóságok, valamint a kijelölt nemzeti hatóságok közötti együttműködési keretrendszer létrehozásáról szóló, 2014. április 16-i 468/2014/EU rendelete (EKB/2014/17) (HL 2014. L 141., 1. o.).

2019. június 10-én benyújtott kereset — Front Polisario kontra Tanács

(T-344/19. sz. ügy)

(2019/C 270/35)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (képviselő: G. Devers ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— nyilvánítsa elfogadhatónak a megsemmisítés iránti keresetét;

— semmisítse meg a megtámadott határozatot;

— a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Unió és a Marokkói Királyság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak, végrehajtási jegyzőkönyvének és a megállapodást kísérő levélváltásnak a megkötéséről szóló, 2019. március 4-i (EU) 2019/441 tanácsi határozattal (HL 2019. L 77., 4. o.) szemben benyújtott keresete alátámasztása érdekében a felperes tizenegy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Tanács nem rendelkezett hatáskörrel a megtámadott határozat elfogadására, mivel az Unió nak és a Marokkói Királyságnak nincs hatásköre arra, hogy a Front Polisario által képviselt nyugat-szaharai nép helyett a Nyugat-Szaharára alkalmazandó nemzetközi megállapodást kössön.

2. A második jogalap azon alapul, hogy a Tanács megsértette az alapvető jogok és a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartása kérdésének megvizsgálásával kapcsolatos kötelezettségét, mivel a megtámadott határozat elfogadása előtt nem vizsgálta meg ezeket a kérdéseket.

3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Tanács megsértette a Bíróság ítéleteinek végrehajtására vonatkozó kötelezettségét, mivel a megtámadott határozat figyelmen kívül hagyja a 2018. február 27-i Western Sahara Campaign UK (C-266/16, EU:C:2018:118) ítélet indokolását.

4. A negyedik jogalap az Unió nemzetközi színtéren való fellépésére irányadó alapvető elvek és értékek megsértésén alapul, mivel:

   — először is a megtámadott határozat a népeknek a nemzeti egységük tiszteletben tartásához való jogának megsértésével tagadja a nyugat-szaharai nép létezését, amelynek megnevezését a „Nyugat-Szahara lakossága” és az „érintett lakosság” kifejezésekkel helyettesíti;

   — másodszor, a népek természeti erőforrásaikkal való szabad rendelkezése elvének megsértésével a megtámadott határozat olyan nemzetközi megállapodást köt meg, amely a nyugat-szaharai nép hozzájárulása nélkül szervezi meg e nép halászati erőforrásainak uniós hajók általi kiaknázását;

— harmadszor, a megtámadott határozat a megszállt Nyugat-Szaharára alkalmazandó nemzetközi megállapodást köt a Marokkói Királysággal, amely az említett terület elcsatolására irányuló politikát folytat, és e politika fenntartása érdekében módszeresen sérti az alapvető jogokat.

5. Az ötödik jogalap a bizalomvédelem elvének megsértésén alapul, mivel a megtámadott határozat ellentétes az Unió nyilatkozataival, miután az Unió több ízben megerősítette, hogy tiszteletben kell tartani az önrendelkezés elvét és a szerződések relatív hatályának elvét.

6. A hatodik jogalap az arányosság elvének téves alkalmazásán alapul, mivel Nyugat-Szahara elkülönült és önálló jogállására, valamint a nyugat-szaharai nép elidegeníthetetlen önrendelkezési jogára és e nép harmadik személy minőségére tekintettel nem a Tanács feladata volt, hogy jelentést készítsen a halászati megállapodásból fakadó állítólagos „előnyök", illetve e megállapodás nyugat-szaharai természeti erőforrásokra gyakorolt hatásai arányosságáról.

7. A hetedik jogalap a közös halászati politikával fennálló ellentéten alapul, mivel a megtámadott határozattal megkötött megállapodás értelmében az európai uniós hajók a marokkói hatóságok számára fizetett pénzügyi hozzájárulás ellenében a nyugat-szaharai nép hozzájárulása nélkül hozzáférhetnek e nép halászati erőforrásaihoz, holott Nyugat-Szahara vizei nem minősülnek az Egyesült Nemzetek Szervezetének Tengerjogi Egyezménye 61. és 62. cikke értelmében vett marokkói „vizeknek".

8. A nyolcadik jogalap az önrendelkezési jog megsértésén alapul, mivel:

— először is a megtámadott határozat a nyugat-szaharai nép megnevezésének a „Nyugat-Szahara lakossága" és az „érintett lakosság" kifejezésekkel való helyettesítésével tagadja e népnek az önrendelkezési jog alanyaként fennálló nemzeti egységét;

— másodszor, a nyugat-szaharai nép természeti erőforrásokkal való szabad rendelkezéshez való jogának megsértésével a megtámadott határozat e nép hozzájárulása nélkül szervezi meg a halászati erőforrásainak uniós hajók általi kiaknázását;

— harmadszor, a nyugat-szaharai nép ahhoz való jogának megsértésével, hogy tiszteletben tartsák a nemzeti területének területi integritását, a megtámadott határozat tagadja Nyugat-Szahara elkülönült és önálló jogállását, és megerősíti a marokkói „Berme" általi jogellenes megosztását;

9. A kilencedik jogalap a szerződések relatív hatálya elvének megsértésén alapul, mivel a megtámadott határozat nem ismeri el, hogy a nyugat-szaharai nép harmadik személy minőségét az Unió és a Marokkói Királyság közötti kapcsolatok szempontjából, továbbá mivel a hozzájárulása nélkül ír elő vele szemben a nemzeti területével és természeti erőforrásaival kapcsolatos nemzetközi kötelezettségeket.

10. A tizedik jogalap a nemzetközi humanitárius jog és a nemzetközi büntetőjog megsértésén alapul, mivel:

— először is, a megtámadott határozat a Nyugat-Szaharára alkalmazandó nemzetközi megállapodást köt meg, holott a marokkói megszálló erők e terület tekintetében nem rendelkeznek szerződéskötési jogosultsággal, és tilos számukra e terület természeti erőforrásainak kiaknázása;

— másodszor, a megtámadott határozattal megkötött megállapodás alapján az Unió támogatást nyújt a marokkói infrastruktúrák megszállt nyugat-szaharai területen történő létesítéséhez, aminek révén a Marokkói Királyság tartósan letelepítheti e területen a polgári lakosságát és fegyveres erőit;

— harmadszor, a „Nyugat-Szahara lakossága" és az „érintett lakosság" kifejezések használatával a megtámadott határozat megerősíti a marokkói telepeseknek a megszállt nyugat-szaharai területre történő jogellenes áthelyezését.

11. A tizenegyedik jogalap az Unió nemzetközi jogi felelősségen alapuló kötelezettségeinek megsértésén alapul, mivel a Nyugat-Szaharára is alkalmazandó nemzetközi megállapodás Marokkói Királysággal való megkötésével a megtámadott határozat fenntartja a marokkói megszálló erők által a nyugat-szaharai néppel szemben elkövetett súlyos nemzetközi jogi jogsértéseket, valamint támogatja az e jogsértések által teremtett helyzet fenntartását.

2019. június 12-én benyújtott kereset — Front Polisario kontra Tanács

(T-356/19. sz. ügy)

(2019/C 270/36)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (képviselő: G. Devers ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— nyilvánítsa elfogadhatónak a megsemmisítés iránti keresetét;

— semmisítse meg a megtámadott rendeletet;

— a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Unió és a Marokkói Királyság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodással és végrehajtási jegyzőkönyvével előírt halászati lehetőségek elosztásáról szóló, 2018. november 29-i (EU) 2019/440 tanácsi rendelettel (HL 2019. L 77., 1. o.) szemben benyújtott keresete alátámasztása érdekében a felperes egyetlen, az említett rendelet jogalapjának a 2019/441 határozat jogellenességéből fakadó hiányára alapított jogalapra hivatkozik.

E jogalap tizenegy részből áll, amelyek lényegében megegyeznek a T-344/19. sz. Front Polisario kontra Tanács ügyben hivatkozott tizenegy jogalappal.

2019. június 13-án benyújtott kereset — Groupe Canal + kontra Bizottság

(T-358/19. sz. ügy)

(2019/C 270/37)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Franciaország) (képviselők: P. Wilhelm, P. Gassenbach és O. de Juvigny ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— a keresetet nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak;

— az EUMSZ 263. cikk alapján semmisítse meg az AT.40023 ügyben 2019. március 7-én hozott bizottsági határozatot a francia piacot, valamint a Groupe Canal + létező, illetve jövőbeli szerződéseit illetően;

— kötelezze a Bizottságot a Groupe Canal + társaság részéről felmerült összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság visszaélt a hatáskörével, mivel az általa annak érdekében kötelezővé tett kötelezettségvállalások, hogy a filmiparban elérje a területi alapú tartalomkorlátozás megszüntetését, nincsenek összhangban az európai jogalkotó által nemrégiben elfogadott jogalkotási reformokkal.

2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvalóan tévesen értékelte az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését, mivel megállapította, hogy az NBCUniversal, a Sony Pictures, a Warner Bros és a Sky által felajánlott kötelezettségvállalások nem érintik a kulturális sokszínűséget, és általánosabban a Európai Gazdasági Térségben a filmek finanszírozását és hasznosítását.

3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az arányosság elvét, mivel olyan kötelezettségvállalásokat tett kötelezővé, amelyek nyilvánvalóan aránytalanok a verseny tekintetében felhozott aggodalmakkal, és figyelmen kívül hagyják harmadik személyek érdekeit.

2019. június 19-én benyújtott kereset — Camerin kontra Bizottság

(T-367/19. sz. ügy)

(2019/C 270/38)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Laure Camerin (Bastia, Franciaország) (képviselő: M. Casado García-Hirschfeld ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— nyilvánítsa a kerestet elfogadhatónak és megalapozottnak;

— ebből következően a megtámadott határozatot részben semmisítse meg;

— határozzon a PMO — átfogóan értékelendő — aktusainak és magatartásainak összességével okozott nem vagyoni kár megtérítéséről, amelyet a felperes méltányosan 50 000 euróban határoz meg;

— az Európai Bizottságot kötelezze valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Személyi Juttatásokat Kezelő és Kifizető Hivatal (a továbbiakban: PMO) egy belga bíróság végrehajtást elrendelő végzésének teljesítéséről szóló határozata elleni kereset alátámasztására — amennyiben a PMO fenntartja a jogot, hogy a felperest megillető nyugdíjból újból levonjon 3839,60 eurót — a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az Európai Unió Alapjogi Chartája 1. és 25. cikkének, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) VIII. melléklete 6. cikkének megsértésén és értékelési hibán alapul. A felperes ebben a tekintetben úgy véli, hogy nincs olyan indokolás vagy jogi alap, amely igazolhatná a nyugdíja több mint kétharmad részének újbóli levonásáról szóló PMO határozatot.

2. A második jogalap a jogszerűség és a jogbiztonság elvének megsértésén alapul. A felperes szerint a személyzeti szabályzat „*lex specialis*”, amely elsőbbséget élvez bármely más nemzeti jogszabállyal szemben: így a létminimum tárgyában vannak olyan lényeges személyzeti szabályzati rendelkezések, amelyek mind az általános európai munkajogtól, mind a nemzeti munkajogtól eltérnek.

3. A harmadik jogalap a megfelelő ügyintézés elve és a gondoskodási kötelezettség megsértésén alapul, amennyiben a határozat egyáltalán nem tartalmaz indokolást azon tényekre vagy bizonyítékokra vonatkozóan, amelyek igazolhatnák a PMO határozatát, amely szerint fenntartja a jogot, hogy a felperest megillető nyugdíjból újból levonjon 3839,60 eurót.

4. A negyedik jogalap az egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés elvének megsértésére vonatkozik, többek között mivel a PMO értelmezése alapján a létminimum attól az országtól függne, amelyben a tisztviselő lakóhellyel rendelkezett.

   A felperes kéri továbbá azon nem vagyoni kár megtérítését, amelyet a PMO által elkövetett szabálytalanságok miatt szenvedett el, és amelyek nem tették lehetővé számára a méltó életet.

2019. június 18-án benyújtott kereset — Datenlotsen Informationssysteme kontra Bizottság

(T-368/19. sz. ügy)

(2019/C 270/39)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Hamburg, Németország) (képviselő: T. Lübbig ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— állapítsa meg, hogy az alperes megsértette az EUMSZ 108. cikkből eredő kötelezettségeit, mivel az SA.34402 (2015/C ex 2012/NN) ügyben megindított hivatalos vizsgálati eljárást az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének, illetve a 2015/1589 rendelet ([1]) 9. cikke (1) bekezdésének megfelelően nem zárta le észszerű időn belül határozattal;

— kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes a következő jogalapokra hivatkozik.

1. A hivatalos vizsgálati eljárás le nem zárása miatt az EUMSZ 108. cikk megsértése

— Az első jogalap keretében a felperes arra hivatkozik, hogy az eljárás több mint hétéves időtartama túlságosan hosszúnak tekintendő. A felperes e tekintetben előadja, hogy az alperes messzemenő beismerésére és kisebb nyitott kérdésekre tekintettel már határozatot kellett volna hozni. Továbbá a felperes sürgető gazdasági szükségletei megkívánják, hogy a határozathozatalra mihamarabb sor kerüljön.

2. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézéshez való jog részét képező, az eljárás észszerű időtartamához való jog megsértése

— A második jogalap keretében a felperes olyan érveket ad elő, amelyek az első jogalap keretében felhozott érvekkel lényegében megegyeznek, illetve azokhoz hasonlóak.

3. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. cikkével összefüggésben értelmezett 41. cikkének megsértése

— A harmadik jogalap keretében a felperes elsősorban azzal érvel, hogy az alperes megsértette a támogatásokra vonatkozó eljárások lefolytatásáról szóló magatartási kódexet, mivel az eljárást különböző intézkedésekkel késleltette.

4. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke szerinti hatékony jogorvoslathoz való jog részét képező, a Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti indokoláshoz való jog megsértése

— A negyedik jogalap keretében a felperes arra hivatkozik, hogy az alperes nem hivatkozhatott volna általánosan arra, hogy további vizsgálatokra van szükség, hanem ezt részletesen és érthetően ki kellett volna fejtenie.

([1]) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL L 248., 2015.9.24., 9. o.)

2019. június 20-án benyújtott kereset — Pisoni kontra Parlament

(T-375/19. sz. ügy)

(2019/C 270/40)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Ferruccio Pisoni (Trento, Olaszország) (képviselő: M. Paniz ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg az Európai Parlament Pénzügyi Főigazgatóságának azon nyilatkozatát, amely átültette a képviselőház elnökségének 2018. július 12-i 14/2018. sz. határozatát és/vagy a Köztársaság szenátusa elnökségi tanácsának 6/2018. sz. határozatát, és mindenesetre

— semmisítse meg az Európai Parlament által folyósított élethosszig járó juttatás újbóli meghatározását és újbóli kiszámítását;

— ebből a célból állapítsa meg, hogy a felperes jogosult a szóban forgó, a képviselőház elnöksége 14/2018. sz. határozata és/vagy a Köztársaság szenátusa elnökségi tanácsának 6/2018. sz. határozata előtti, korábban hatályos szabályozás alapján megszerzett és megszerezhető élethosszig járó juttatásra, az Európai Parlamentet pedig kötelezze a jogellenesen visszatartott valamennyi — az összegek visszatartásának időpontjától számított inflációs kompenzációval és törvényes kamatokkal növelt — összeg felperes részére történő megfizetésére, valamint

— kötelezze az Európai Parlamentet a meghozandó ítélet végrehajtására és az élethosszig járó juttatás eredeti mértékének azonnali és teljes helyreállítására, valamennyi kár megtérítésére, ha és amennyiben a Törvényszék megállapítja, hogy azok a felperest megilletik;

— mindenesetre kötelezze az Európai Parlamentet a költségek, ügyvédi díjak, áfa, adminisztratív költségek, átalányalapú visszatérítések teljes mértékben történő megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jogalapok és fontosabb érvek megegyeznek a T-345/19. sz., Santini kontra Parlament ügyben hivatkozottakkal.

2019. június 21-én benyújtott kereset — Topcart kontra EUIPO — Carl International

(TC CARL)

(T-377/19. sz. ügy)

(2019/C 270/41)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Topcart GmbH (Wiesbaden, Németország) (képviselő: M. Gail ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Carl International (Limonest, Franciaország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: a TC CARL európai uniós szóvédjegy bejelentése — 14 957 542. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2019. április 2-án hozott határozata (R 1826/2018-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

— az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

— az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 60. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértése, a rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjával összefüggésben.

2019. június 21-én benyújtott kereset — Topcart ontra EUIPO — Carl International

(TC CARL)

(T-378/19. sz. ügy)

(2019/C 270/42)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Topcart GmbH (Wiesbaden, Németország) (képviselő: M. Gail ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Carl International (Limonest, Franciaország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: a TC CARL európai uniós szóvédjegy bejelentése — 15 048 556. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2019. április 2-án hozott határozata (R 1617/2018-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

— az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

— az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 60. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértése, a rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben.

2019. június 21-én benyújtott kereset — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation kontra EUIPO (Serviceplan)

(T-379/19. sz. ügy)

(2019/C 270/43)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (München, Németország) (képviselők: B. Koch és P. Schmitz ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy: A Serviceplan európai uniós szóvédjegy bejelentése — 15 234 669. sz. védjegybejelentés

A megtámadott határozat: az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2019. március 18-án hozott határozata (R 1424/2018-5. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot a fellebbezést elutasító részében;

— az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

— Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése;

— Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 94. cikke (1) bekezdésének megsértése.

2019. június 21-én benyújtott kereset — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation kontra EUIPO (Serviceplan Solutions)

(T-380/19. sz. ügy)

(2019/C 270/44)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (München, Németország) (képviselők: B. Koch és P. Schmitz ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy: A Serviceplan Solutions európai uniós szóvédjegy bejelentése — 15 244 742. sz. védjegybejelentés

A megtámadott határozat: az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2019. március 25-én hozott határozata (R 1427/2018-5. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot a fellebbezést elutasító részében;

— az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

— Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése;

— Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 94. cikke (1) bekezdésének megsértése.

2019. június 21-én benyújtott kereset — adp Gauselmann kontra EUIPO — Gameloft (City Mania)

(T-381/19. sz. ügy)

(2019/C 270/45)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: adp Gauselmann GmbH (Lübbecke, Németország) (képviselő: P. Koch Moreno ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Gameloft SE (Párizs, Franciaország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott védjegy: City Mania európai uniós szóvédjegy — 15 936 339. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2019. április 11-én hozott határozata (R 976/2018-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— állapítsa meg a fellebbezési jogalap megalapozottságát és helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot, állapítsa meg a vitatott védjegyek között az összetéveszthetőség fennállását és ennek megfelelően rendelkezzen a védjegybejelentés teljes egészében történő elutasításáról;

— az EUIPO-t — és a Törvényszék előtti eljárásban való részvétele esetén az ellenérdekű felet — kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2019. június 25-én benyújtott kereset — Turk Hava Yollari kontra EUIPO — Sky (skylife)

(T-382/19. sz. ügy)

(2019/C 270/46)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Turk Hava Yollari AO (Isztambul, Törökország) (képviselő: R. Almaraz Palmero ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Sky Ltd (Isleworth, Egyesült Királyság)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a felperes

A vitatott védjegy: a skylife szóvédjegy tekintetében az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás — 898 322. sz., az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2019. április 23-án hozott határozata (R 880/2018-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

— kötelezze az EUIPO-t arra, hogy nyilvánítsa érvényesnek a 898 322. sz. nemzetközi védjegylajstromozást a 39. és 41. osztályba tartozó valamennyi áru és szolgáltatás vonatkozásában;

— kötelezze az EUIPO-t és a beavatkozó felet, a Sky Limited-et a Törvényszék előtti jogvitában felmerült valamennyi költség, beleértve a negyedik fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatos költségek viselésére.

Jogalapok

— Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben értelmezett 60. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértése;

— Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 94. cikkének megsértése.

2019. június 21-én benyújtott kereset — CI és társai kontra Parlament és Tanács

(T-383/19. sz. ügy)

(2019/C 270/47)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: CI, CJ, CK, CL és CN (képviselő: J. Fouchet ügyvéd)

Alperesek: Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló (EU) 2018/1806 rendeletnek az Egyesült Királyság Unióból való kilépése tekintetében történő módosításáról szóló, 2019. április 10-i (EU) 2019/592 európai parlamenti és tanácsi rendeletet;

— kötelezze az Európai Unió Tanácsát és az Európai Parlamentet az eljárás teljes költségeinek viselésére, ideértve az 5000 eurót kitevő ügyvédi költségeket is.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek három jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap az uniós polgárságból származtatott jogoknak az (EU) 2019/592 rendelet általi megsértésére vonatkozik.

   A felperesek elsősorban úgy vélik, hogy a Parlament és a Tanács megsértette a magánélethez és a családi élethez való jogukat, mivel több mint tizenöt éve élnek az Unió egy másik tagállamában, egy olyan államban, amellyel szoros kapcsolatban állnak: némelyek házastársa és gyermekei egy másik tagállam állampolgárai, vagy e tagállamban van ingatlantulajdonuk.

   Másodszor a felperesek úgy ítélik meg, hogy a megtámadott rendelet sérti az egyenlőség elvét, amennyiben az elismeri az uniós polgárságukból eredő jogok megszűnését anélkül, hogy különbséget tenne a szavazati joguk tizenöt év Egyesült Királyságon kívüli tartózkodás után való megszüntetésének szabálya alá tartozó polgárok és más polgárok között.

2. A második jogalap Gibraltár státuszának a vitatott rendelet általi megsértésén alapul, mivel a megtámadott rendeletben Gibraltárra, mint „brit koronagyarmatra” történő hivatkozás a gibraltári lakosok jogainak kárára csak olyan légkört hozhat létre, amely nem kedvez a Spanyolország és az Egyesült Királyság közötti egyeztetésnek.

3. A harmadik jogalap a brit polgárok számára a 2018/1240 rendelet által biztosított vízummentesség megsértésére vonatkozik, mivel a felpereseknek ETIAS utazási engedélyt kell kérniük, és fennáll annak a lehetősége, hogy ezt az engedélyt megtagadják tőlük.

2019. június 25-án benyújtott kereset — Mazzone kontra Parlament

(T-385/19. sz. ügy)

(2019/C 270/48)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Antonio Mazzone (Nápoly, Olaszország) (képviselő: M. Paniz ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg az Európai Parlament Pénzügyi Főigazgatóságának azon nyilatkozatát, amely átültette a képviselőház elnökségének 2018. július 12-i 14/2018. sz. határozatát és/vagy a Köztársaság szenátusa elnökségi tanácsának 6/2018. sz. határozatát, és mindenesetre

— semmisítse meg az Európai Parlament által folyósított élethosszig járó juttatás újbóli meghatározását és újbóli kiszámítását;

— ebből a célból állapítsa meg, hogy a felperes jogosult a szóban forgó, a képviselőház elnöksége 14/2018. sz. határozata és/vagy a Köztársaság szenátusa elnökségi tanácsának 6/2018. sz. határozata előtti, korábban hatályos szabályozás alapján megszerzett és megszerezhető élethosszig járó juttatásra, az Európai Parlamentet pedig kötelezze a jogellenesen visszatartott valamennyi — az összegek visszatartásának időpontjától számított inflációs kompenzációval és törvényes kamatokkal növelt — összeg felperes részére történő megfizetésére, valamint

— kötelezze az Európai Parlamentet a meghozandó ítélet végrehajtására és az élethosszig járó juttatás eredeti mértékének azonnali és teljes helyreállítására, valamennyi kár megtérítésére, ha és amennyiben a Törvényszék megállapítja, hogy azok a felperest megilletik;

— mindenesetre kötelezze az Európai Parlamentet a költségek, ügyvédi díjak, áfa, adminisztratív költségek, átalányalapú visszatérítések teljes mértékben történő megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jogalapok és fontosabb érvek megegyeznek a T-345/19. sz., Santini kontra Parlament ügyben hivatkozottakkal.

2019. június 28-án benyújtott kereset — Puigdemont i Casamajó és Comín i Oliveres kontra Parlament

(T-388/19. sz. ügy)

(2019/C 270/49)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Carles Puigdemont i Casamajó (Waterloo, Belgium), Antoni Comín i Oliveres (Waterloo) (képviselők: P. Bekaert ügyvéd, B. Emmerson QC, G. Boye és S. Bekaert ügyvédek)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a Parlament határozatát, amellyel megtagadták a felperesek esetében a Parlament megválasztott tagjai számára bevezetett különleges fogadásban való részesülést, valamint a Parlament elnökének 2019. május 29-i utasítását, amely megakadályozta őket abban, hogy az eljárási szabályzat 3. cikkének (2) bekezdésében előírt írásbeli nyilatkozatot nyújtsanak be;

— semmisítse meg a Parlament határozatát, amelyet megerősített a Parlament elnökének 2019. június 27-i, minden jogalapot nélkülöző levele, amely határozat alapján nem veszik figyelembe a 2019. május 26-i európai parlamenti választásoknak a Spanyolország által hivatalosan bejelentett eredményeit, valamint az azt követő, a spanyol hatóságok által 2019. június 17-én közölt határozatot, amelynek alapján a megválasztott tagok különböző és hiányos listáját veszik figyelembe, amely nem foglalja magában a felpereseket;

— semmisítse meg a Parlament határozatát, amely a spanyol választási bizottság 2019. június 20-i közleményét úgy tekinti, hogy az megfosztja joghatásaitól a felpereseknek mint a Parlament megválasztott tagjainak a nyilatkozatát, amely az üresedéssel kapcsolatos jogellenes nyilatkozattal egyenértékű, és ez utóbbi sérti az 1976. évi választási okmány 13. cikkét, továbbá a Parlamentnek tudható be;

— semmisítse meg a Parlament határozatát, amelyet megerősített a Parlament elnökének 2019. június 27-i, minden jogalapot nélkülöző levele, amely határozat megtagadta az eljárási szabályzat 3. cikkének (2) bekezdése alapján a felperesek ahhoz való jogának biztosítását, hogy elfoglalják helyüket a Parlamentben és szerveiben és hogy minden ehhez kapcsolódó jog megillesse őket az első üléstől kezdve addig, amíg nem döntenek azokkal a vitás kérdésekkel kapcsolatban, amelyeket a Parlamenthez, valamint a spanyol igazságügyi hatóságokhoz utaltak;

— semmisítse meg a Parlament elnökének határozatát, amelyet megerősített a Parlament elnökének 2019. június 27-i, minden jogalapot nélkülöző levele, amely határozat alapján megtagadták az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló (7.) Jegyzőkönyv 9. cikke értelmében a felperesek számára kiváltságoknak és mentességeknek a megerősítését az eljárási szabályzat 8. cikkével összhangban;

— az alperest kötelezze az ezen eljárás összes költségének viselésére, valamint az EUMSZ 340. cikk második bekezdésével összhangban az alperest kötelezze a felpereseket ért kár megtérítésére: az Európai Parlament tagjainak járó havi díjazás elvesztését és jelképesen 1 euró nem vagyoni kár megtérítését.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Parlament határozata, amellyel megtagadták a felperesek esetében a Parlament megválasztott tagjai számára bevezetett különleges fogadásban való részesülést, valamint a Parlament elnökének 2019. május 29-i utasítása sérti az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 20. és 21. cikkét, valamint 39. cikkének (2) bekezdését.

2. A második jogalap azon alapul, hogy a Parlament határozata, amelynek alapján nem veszik figyelembe a 2019. május 26-i európai parlamenti választásoknak a Spanyolország által hivatalosan bejelentett eredményeit, valamint az azt követő, a spanyol hatóságok által 2019. június 17-én közölt határozat, amelynek alapján a megválasztott tagok különböző és hiányos listáját veszik figyelembe, amely nem foglalja magában a felpereseket, sérti a Charta 39. cikkének (2) bekezdésével, az EUSZ 10. cikk (1) és (2) bekezdésével, az EUSZ 14. cikk (2) és (3) bekezdésével, valamint az 1976. évi választási okmány 1. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben az 1976. évi választási okmány 12. cikkét és az Európai Tanács 2018/937 határozata ([1]) 3. cikkének (2) bekezdését.

3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Parlament határozata, amely a spanyol választási bizottság 2019. június 20-i közleményét úgy tekinti, hogy az megfosztja joghatásaitól a felpereseknek mint a Parlament megválasztott tagjainak a nyilatkozatát, amely az üresedéssel kapcsolatos jogellenes nyilatkozattal egyenértékű, és ez utóbbi sérti az 1976. évi választási okmány 13. cikkét, továbbá a Parlamentnek tudható be, sérti a Charta 39. cikkének (2) bekezdésével, az EUSZ 10. cikk (1) és (2) bekezdésével, az EUSZ 14. cikk (2) és (3) bekezdésével, valamint az 1976. évi választási okmány 1. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben az 1976. évi választási okmány 6. cikkének (2) bekezdését, valamint 8. és 13. cikkét.

4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Parlament határozata, amely megtagadta az eljárási szabályzat 3. cikkének (2) bekezdése alapján a felperesek ahhoz való jogának biztosítását, hogy elfoglalják helyüket a Parlamentben és szerveiben és hogy minden ehhez kapcsolódó jog megillesse őket az első üléstől kezdve addig, amíg nem döntenek azokkal a vitás kérdésekkel kapcsolatban, amelyeket a Parlamenthez, valamint a spanyol igazságügyi hatóságokhoz utaltak, sérti a Charta 39. cikkének (2) bekezdésével, az EUSZ 10. cikk (1) és (2) bekezdésével, az EUSZ 14. cikk (2) és (3) bekezdésével, valamint az 1976. évi választási okmány 1. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben az Európai Parlament eljárási szabályzata 3. cikkének (2) bekezdését, valamint az 1976. évi választási okmány 5. cikkének (1) bekezdését és 12. cikkét.

5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Parlament elnökének határozata, amelynek alapján megtagadták az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló (7.) Jegyzőkönyv 9. cikke értelmében a felperesek számára kiváltságoknak és mentességeknek a megerősítését, sérti a Charta 39. cikkének (2) bekezdésével, az EUSZ 10. cikk (1) és (2) bekezdésével, az EUSZ 14. cikk (2) és (3) bekezdésével, valamint az 1976. évi választási okmány 1. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben az Európai Parlament eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdését, az 1976. évi választási okmány 6. cikkének (2) bekezdését, valamint az említett jegyzőkönyv 9. cikkét.

([1]) Az Európai Parlament összetételének megállapításáról szóló, 2018. június 28-i (EU) 2018/937 európai tanácsi határozat (HL L 165I., 2018.7.2., 1. o.).

2019. június 27-én benyújtott kereset — Coppo Gavazzi kontra Parlament

(T-389/19. sz. ügy)

(2019/C 270/50)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Maria Teresa Coppo Gavazzi (Milano, Olaszország) (képviselő: M. Merola ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— nyilvánítsa nem létezőnek vagy teljes egészében semmisítse meg azt a rendelkezést, amelyről a felperest a megtámadott nyilatkozat révén tájékoztatták, és amelyben az Európai Parlament újból meghatározta a felperes tevékenységének megszűnése miatt járó nyugdíjjogosultságokat, és elrendelte a nyugdíj korábbi meghatározása alapján kifizetett összegek visszafizetését;

— kötelezze az Európai Parlamentet a jogellenesen visszatartott valamennyi — az összeg visszatartásának időpontjától számított törvényes kamatokkal növelt — összeg kifizetésére, kötelezze továbbá az Európai Parlamentet a meghozandó ítélet végrehajtására, valamint arra, hogy tegyen meg minden intézkedést, és hozzon meg minden aktust vagy rendelkezést, amelyek a nyugdíj eredeti mértéke azonnali és teljes helyreállításának biztosításához szükségesek;

— az Európai Parlamentet kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset azon aktus ellen irányul, amelyben az Európai Parlament — a képviselőház elnöksége 2018. július 12-i 14/2018. sz. határozatának hatálybalépését követően — újból meghatározta a felperes tevékenységének megszűnése miatt járó nyugdíjjogosultságokat és elrendelte a nyugdíj korábbi meghatározása alapján kifizetett összegek visszafizetését.

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalapban a felperes az aktus szerzője hatáskörének hiányára, lényeges eljárási szabályok megsértésére, valamint az Alapjogi Charta 41. cikkének ebből eredő megsértésére hivatkozik.

— A felperes e tekintetben előadja, hogy az Európai Parlament nyilatkozata jogellenes, mivel az súlyos és nyilvánvaló, főként eljárási jellegű mulasztásokat tartalmaz, és különösen a következőket: a határozatot az Európai Parlament Pénzügyi Főigazgatósága, nem pedig az Európai Parlament Elnöksége fogadta el, amint azt az Európai Parlament eljárási szabályzata 11a. cikkének (6) bekezdése és 25. cikknek (3) bekezdése előírja. A nyilatkozat teljes mértékben megalapozatlan, amennyiben nem tartalmaz indokolást az elfogadásának — az olasz határozat automatikus alkalmazását eredményező — indokaira vonatkozóan.

2. A második jogalapban a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott aktus nem rendelkezik jogalappal, hivatkozik továbbá az európai parlamenti képviselők statútuma végrehajtási szabályzata 75. cikkének értelmezésével kapcsolatban a téves jogalkalmazásra.

— A felperes e tekintetben előadja, hogy a megtámadott aktus tévesen jelöli meg jogalapként a képviselőket megillető költségtérítések és juttatások kifizetésére vonatkozó (KKJ) szabályzat III. mellékletét és az európai parlamenti képviselők statútuma végrehajtási szabályzatának (SVSZ) 75. cikkét. A KKJ-ben előírt nyugdíjrendszer 2009. július 14-én, az európai parlamenti képviselők statútumának hatálybalépésekor lejárt. Ami az SVSZ-nek a KKJ III. mellékletére hivatkozó 75. cikkét illeti, az nem jogosítja fel az Európai Parlamentet a megtámadotthoz hasonló intézkedések elfogadására.

3. A harmadik jogalapban a felperes azzal érvel, hogy a nyilatkozat egyértelműen sérti az SVSZ 75. cikkének (2) bekezdésében rögzített törvényi fenntartást, amely kifejezetten utal a nemzeti jogszabályban előírt feltételekre, ezzel pedig kizárja a valamely tagállam képviselőháza által hozott belső határozatok relevanciáját.

— A felperes e tekintetben előadja, hogy a képviselőház elnökségének 2018. július 12-i 14/2018. sz. határozatában szereplő módosításokat nem állami jogszabállyal, hanem a képviselőház elnökségének puszta határozatával fogadták el.

4. A negyedik jogalapban a felperes az uniós jog általános elveinek, jelesül a jogbiztonság elvének, a bizalomvédelem elvének, a szerzett jogok védelme elvének, valamint az egyenlő bánásmód elvének a nyilvánvaló megsértését kifogásolja.

— A felperes e tekintetben előadja, hogy a megtámadott határozat súlyosan sérti az egykori európai parlamenti képviselőknek a már megszerzett jogok sérthetetlenségbe vetett bizalmát, valamint a megbízatásuk idején hatályos szabályozási kereten alapuló elvárásaikat. Az egykori európai parlamenti képviselőknek a korábban hatályos szabályozás alapján járó díjazásban bekövetkező jelentős csökkenést ráadásul semmiféle megfelelő jogalap vagy kényszerítő követelmény nem igazolja, ahogyan azt a Bíróságnak és az Emberi Jogok Európai Bíróságának az ítélkezési gyakorlata előírja.

2019. június 27-én benyújtott kereset — Muscardini kontra Parlament

(T-390/19. sz. ügy)

(2019/C 270/51)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Cristiana Muscardini (Milano, Olaszország) (képviselő: M. Merola ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— nyilvánítsa nem létezőnek vagy teljes egészében semmisítse meg azt a rendelkezést, amelyről a felperest a megtámadott nyilatkozat révén tájékoztatták, és amelyben az Európai Parlament újból meghatározta a felperes tevékenységének megszűnése miatt járó nyugdíjjogosultságokat, és elrendelte a nyugdíj korábbi meghatározása alapján kifizetett összegek visszafizetését;

— kötelezze az Európai Parlamentet a jogellenesen visszatartott valamennyi — az összeg visszatartásának időpontjától számított törvényes kamatokkal növelt — összeg kifizetésére, kötelezze továbbá az Európai Parlamentet a meghozandó ítélet végrehajtására, valamint arra, hogy tegyen meg minden intézkedést, és hozzon meg minden aktust vagy rendelkezést, amelyek a nyugdíj eredeti mértéke azonnali és teljes helyreállításának biztosításához szükségesek;

— az Európai Parlamentet kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jogalapok és fontosabb érvek megegyeznek a T-389/19. sz., Coppo Gavazzi kontra Parlament ügyben hivatkozottakkal.

2019. június 27-én benyújtott kereset — Vinci kontra Parlament

(T-391/19. sz. ügy)

(2019/C 270/52)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Luigi Vinci (Milano, Olaszország) (képviselő: M. Merola ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— nyilvánítsa nem létezőnek vagy teljes egészében semmisítse meg azt a rendelkezést, amelyről a felperest a megtámadott nyilatkozat révén tájékoztatták, és amelyben az Európai Parlament újból meghatározta a felperes tevékenységének megszűnése miatt járó nyugdíjjogosultságokat, és elrendelte a nyugdíj korábbi meghatározása alapján kifizetett összegek visszafizetését;

— kötelezze az Európai Parlamentet a jogellenesen visszatartott valamennyi — az összeg visszatartásának időpontjától számított törvényes kamatokkal növelt — összeg kifizetésére, kötelezze továbbá az Európai Parlamentet a meghozandó ítélet végrehajtására, valamint arra, hogy tegyen meg minden intézkedést, és hozzon meg minden aktust vagy rendelkezést, amelyek a nyugdíj eredeti mértéke azonnali és teljes helyreállításának biztosításához szükségesek;

— az Európai Parlamentet kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jogalapok és fontosabb érvek megegyeznek a T-389/19. sz., Coppo Gavazzi kontra Parlament ügyben hivatkozottakkal.

2019. június 27-én benyújtott kereset — Mantovani kontra Parlament

(T-392/19. sz. ügy)

(2019/C 270/53)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Agostino Mantovani (Brescia, Olaszország) (képviselő: M. Merola ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— nyilvánítsa nem létezőnek vagy teljes egészében semmisítse meg azt a rendelkezést, amelyről a felperest a megtámadott nyilatkozat révén tájékoztatták, és amelyben az Európai Parlament újból meghatározta a felperes tevékenységének megszűnése miatt járó nyugdíjjogosultságokat, és elrendelte a nyugdíj korábbi meghatározása alapján kifizetett összegek visszafizetését;

— kötelezze az Európai Parlamentet a jogellenesen visszatartott valamennyi — az összeg visszatartásának időpontjától számított törvényes kamatokkal növelt — összeg kifizetésére, kötelezze továbbá az Európai Parlamentet a meghozandó ítélet végrehajtására, valamint arra, hogy tegyen meg minden intézkedést, és hozzon meg minden aktust vagy rendelkezést, amelyek a nyugdíj eredeti mértéke azonnali és teljes helyreállításának biztosításához szükségesek;

— az Európai Parlamentet kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jogalapok és fontosabb érvek megegyeznek a T-389/19. sz., Coppo Gavazzi kontra Parlament ügyben hivatkozottakkal.

2019. június 28-án benyújtott kereset — Iccrea Banca kontra ESZT

(T-400/19. sz. ügy)

(2019/C 270/54)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Róma, Olaszország) (képviselők: P. Messina, F. Isgrò és A. Dentoni Litta ügyvédek)

Alperes: Egységes Szanálási Testület

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

A) Elsődlegesen:

— semmisítse meg az Egységes Szanálási Testület 2019. április 16-i SRB/ES/SRF/2019/10. sz. határozatát, és adott esetben a vonatkozó mellékleteket, úgyszintén az Egységes Szanálási Testület valamennyi későbbi, akár nem ismert határozatát, amelyek alapján a Banca d'Italia elfogadta a 2019. április 24-i 0543938/19. sz. és 2019. június 7-i 0733800/19. sz. intézkedéseket;

— rendelje el az Iccrea Bancát ért azon kár megtérítését, amelyet az Egységes Szanálási Testület okozott a felperes által fizetendő hozzájárulások meghatározásával kapcsolatos feladatainak ellátása során.

B) Másodlagosan, amennyiben a Törvényszék nem ad helyt az elsődleges kérelmeknek:

— állapítsa meg a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanálásfinanszírozási rendszerhez való előzetes hozzájárulás tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2014. október 21-i 2015/63/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([1]) 5. cikke (1) bekezdése a) és f) pontjának érvénytelenségét a közösségi jog alapvető elveinek, nevezetesen az egyenlő bánásmód, a hátrányos megkülönböztetés tilalma és az arányosság alapelveinek megsértése miatt, amint azokat az EUMSZ 2. cikk rögzíti és az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata értelmezi.

C) Minden esetben az Egységes Szanálási Testületet kötelezze a jelen eljárásban felmerült összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset az Egységes Szanálási Testület 2019. április 16-i SRB/ES/SRF/2019/10. sz. határozata, és a vonatkozó mellékletek, valamint valamennyi későbbi, akár nem ismert határozata ellen irányul, amelyek megállapítják a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanálásfinanszírozási rendszerhez való előzetes hozzájárulás tekintetében történő kiegészítéséről szóló 2015/63/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet alapján a felperes által fizetendő hozzájárulást.

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap a vizsgálat hiányán, a ténybeli helyzet téves értékelésén, a 2015/63/EU rendelet 5. cikke a) pontjának megsértésén és téves alkalmazásán, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalma és a megfelelő ügyintézés elveinek megsértésén alapul.

— A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy az Egységes Szanálási Testület tévesen alkalmazta a 2015/63/EU rendelet 5. cikkének a) pontját a felperes által fizetendő hozzájárulások kiszámításakor, mivel nem vette figyelembe a csoporton belüli kötelezettségek alkalmazását.

2. A második jogalap a vizsgálat hiányán, a ténybeli helyzet téves értékelésén, a 2015/63/EU rendelet 5. cikke f) pontjának megsértésén és téves alkalmazásán, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalma és a megfelelő ügyintézés elveinek megsértésén alapul.

— A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy az Egységes Szanálási Testület tévesen alkalmazta a 2015/63/EU rendelet 5. cikkének f) pontját azáltal, hogy olyan helyzetet idézett elő, amelyben kétszeres elszámolás történt.

3. A harmadik jogalap valamely uniós szerv által tanúsított magatartás jogellenességén mint az EUMSZ 268. cikk szerinti szerződésen kívüli felelősség megállapíthatóságának kritériumán alapul.

— A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy az Egységes Szanálási Testület magatartása minden olyan szükséges tényezőt tartalmaz, amelyet az uniós ítélkezési gyakorlat az ilyen kérelemhez mindig is megkövetelt, nevezetesen az intézménynek felrótt magatartás jogellenességét, a kár tényleges fennállását, valamint a tanúsított magatartás és a vitatott kár közötti okozati összefüggés fennállását.

4. A másodlagosan és eseti jelleggel felhozott negyedik jogalap a tényleges érvényesülés, az egyenértékűség és az egyenlő bánásmód elveinek megsértésén, következésképpen a 2015/63/EU rendelet alkalmazhatatlanságán alapul.

— A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy az említett rendelet és a felperes helyzete közötti esetleges ellentmondás sértené az előzőekben kifejtett elveket, amennyiben az Iccreával azonos ténybeli helyzetben lévő személyekre a hozzájárulások csökkentése vonatkozna, amely jogellenesen súlyosbítaná a felperes helyzetét, ami azzal a következménnyel járna, hogy hasonló helyzeteket eltérő módon kezelnének.

([1]) HL 2015. L 11., 44. o.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU